

Gentile Goy

1.

Kesällä 2010 Samuel O'Neill johdatteli minut rahoineen pimeyden teille. Hän kertoi minkä tahansa olevan mahdollista, jos vain kääntyisin juutalaiseksi satanistiksi. Sellaiseksi kuin hän oli itsekin. O'Neill harmitteli ettei nimessäni ole G-kirjainta. Se tekisi prosessin kuulemma helpommaksi.

Jonkin aikaa elin epämääräisessä tilassa, jossa ihmiset kuvittelivat minun olevan multimiljonääri, jääkiekkovalmentaja, huippukitaristi, suursijoittaja ja mitä milloinkin. Ihmiset eri aloilta soittelivat ja kyselivät neuvojani tai kauppasivat kuka mitäkin.

Monet soittelijoista eivät toisaalta uskoneet minuun. Jotkut halusivat tehdä sen hyvinkin selväksi. Yksi sanoi uskovansa asemaani vasta kun näkee minusta otetun virallisen ”leijonan tassu” - potretin. Monet sanoivat, ettei minulla ollut uskottavuutta netissä leviävän raiskausvideon takia, eikä oikeastaan muutenkaan. Joitakin korpesi yhtäkkinen arvonnousuni satanistisessa todellisuudessa. Monet kehottivat varovaisuuteen. Kun ihmettelin soittelijoille heidän julkeuttaan saada minusta hyötyä, sain kuulla, että minusta pitäisi kuulemma saada jotain irti nyt, kun se oli vielä mahdollista.

Satanisteilla on erilaisia tietoja, joiden pohjalta he toimivat ja käyttäytyvät. Satanistien keskuudessa ei ole luottoa ihmisiin - kuka tahansa saattaa tuhota sinut. Se on pelin henki, vaikka jokapäiväisellä tasolla asiasta ei puhutakaan. Jos joku tiedetään erityisen voimakkaaksi satanistiksi, osataan häntä varoa ja väistää. Ilmeisesti O'Neillin tarkoitus oli saada eri alojen satanistit houkuttelemaan minut mukaan. Enhän ilman satanismia tulisi pärjäämään. Ilman sitä en ollut mitään erikoista. Sen avulla toisaalta mikä tahansa oli mahdollista. Lyhyeksi jääneen visiittini aikana huomasin itsetuntoni nousseen aivan uudelle tasolle ja kitaransoittoni parantuneen samantien. Treenaaminen oli yhtäkkiä silkkaa juhlaa sormien lentäessä otelaudalla. Sain naisen iskettyä kadulta tuosta vaan. Yleinen presenssini oli vahva ja seksikkään röyhkeä.

Jostain syystä minusta tehtiin siis satanistia väkisin. Päästäkseni käsiksi niihin kuuluisiin rahoihin olisi minun pitänyt kuitenkin tappaa joku ystävä

tai sukulainen, itse asiassa useampi. Sen lisäksi olisi pitänyt raiskata ja tappa joku pikkupoika. En ollut suostuvainen tähän, joten asia jäi jollain tavalla puolitiehen. Päästäkseni ulos satanismista sainkin apua "ufoilta", koska en todellakaan ole henkisesti kapasiteetiltani mikään itämainen munkki, vaan pikemminkin mukavuudenhaluinen hedonisti.

2.

Minulle väläyteltiin myös mahdollisuutta hankkia Rauman Lukko omistukseeni. Neuvottelinkin asiasta Lukon nokkamiehen Rauno Moka kanssa, mutta koska olisin samalla halunnut ostaa RTK-palvelun, ei kauppoja syntynyt. Ideani Lukon suhteen oli ostaa koko konserni, jolloin toiminta olisi jatkunut melko lailla samanlaisena kuin siihenkin asti. Kokonaisuus olisi näyttänyt kannaltani jossain määrin järkevältä siivousfirman kattaessa jääkiekkoseuran kulut ja kehittyessä entisestään. Tämä ei kuitenkaan sopinut Rauno Mokalle. Hän oli peräänantamaton. RTK-palvelu eli "siivousfirma" on hänen silmäteränsä ja lypsylehmä, jonka turvin hän lähipiireineen vaurastuu. Siitä ei luovuta.

Rauno Mokka yritti kaupata minulle mahdollisuutta ostaa osa Lukon osakkeista, jolloin olisin kyllä päässyt maksumieheksi, mutta todellinen päättäntävalta olisi pysynyt Mokalla. Eihän jääkiekko toki muutenkaan mikään hyvä bisnes ole etenkin Suomessa, ellei sitten säädä sopupelejä muiden satanistien kanssa, jätä veroja maksamatta ja huijaa paikallisilta yrittäjiltä kohtuuttomia sponsoritukia. Ehdin olla Lukon organisaatiossa tekemisissä myös toimitusjohtaja Timo Rajalan kanssa. Hän soitteli esittäytyäkseen ja selvitti minulle hieman hämillisenä, miten johtoporukka tekee rahaa Lukon kustannuksella.

Samuel O'Neill sanoi, ettei minulla olisi juuri mahdollisuuksia Mokkaa vastaan. O'Neill sai selville, ettei Rauno Mokka ole ihminen vaan "örkki". Tämä parasiittinen laji on esitelty kirjoituksessani "Örkit - Stam", enkä paneudu asiaan tässä sen enempiä. O'Neillin mukaan Rauno Mokka oli örkinä aivan liian kova vastus kaltaiselleni märkäkorvalle. Hän sanoi, että on parempi kun unohdat koko jutun, tai sitten tyydyt maksumiehen rooliin. Hän ihmetteli mitä Moka kaltaisen "suur-monsteri" tekee Rauman kaltaisessa pikkupaikassa? Totuushan on, että hallitsee tietenkin koko seutua miten parhaaksi näkee. Mokalla on hallussaan ainakin ydinvoimala ja jääkiekkoseura.

Neuvottelut Lukon ostamisesta menivät siis jäihin. Lukko-fanina halusin kuitenkin olla jollain tavalla seuran toiminnassa mukana. En oikein itsekään ymmärtänyt mitä sellaisella lahjomisella ajoin takaa, mutta eipä se Mokkaa tuntunut vaivaavan. Ehkä se olikin hänen manipulaatiotaan, joka sitten toteutui käytöksessäni ja toiminnassani lopulta hänelle epäsuotuisalla tavalla.

Yritin lobata maajoukkue-tason pelaajia Lukkoon. Neuvoin Mokkaa hallin valaistuksessa. Jaoin ohjeitani sinne tänne. Jouduttuani kiistaan laulaja Olli Lindholmin kanssa, hankin hänelle porttikiellon Äijänsuon jäähalliin.

Hyvin pian annoin Lukon olla. Samoihin aikoihin suomalaisen kiekkoväen

tuntema Marko Sjöblom yritti kovasti taivutella minua ryhtymään Tampereen Ilveksen toiseksi pääomistajaksi. Hän vaikutti asialliselta, mutta Lukosta hän ei ollut kiinnostunut. Ehkä hän koki minut houkuttelevaksi liikekumppaniksi, koska oli samanlainen nousukas kuin mitä itsekin olisin ollut. Hän yritti sitten yksin saada Ilvestä haltuunsa, mutta ei onnistunut, suututettuaan pääomistaja Vincent Mangardin.

Olin samoihin aikoihin yhteydessä myös itse Mangardiin. Hän kyseli ja jutusteli milloin mitäkin. Kuultuaan etten olekaan enää ”kerhossa”, hänelle tuli kiire varmistella, etten muistanut koko jutusta mitään. Ilveksen oli vaikea päästä hänestä eroon. Mangard kun laski osaksi Ilveksen myyntihintaa siihen investoimansa rahat, vaikka ne eivät olisi mitään tuottaneetkaan. Ehkä Mangard ajatteli, että saa seurasta hyvät rahat minun kauttani.

Mistä johtuu Ilveksen mystinen kompurointi vuodesta toiseen jääkiekkoliigassa? Heidän paikallisvastustajansa Tappara yritti Mikko Leinosen johdolla saada minua liittymään omaan leiriinsä.

"Unohda se Ilves. He eivät pärjää", Leinonen sanoi.

Tottahan se on. Tappara menestyy, Ilves on saanut tyytyä himmeämpiin mitaleihin, esihistoriallisia saavutuksia lukuunottamatta. Mutta kun katselin valmentaja Rikard Grönborgin lakanankalpeaa naamaa Tapparän juuri voitettua vuoden 2024 mestaruuden, ajattelin, että eipä tuo menestyminen hääviltä näytä.

Yhteydessä olin myös Kimi Räikköseen, joka oli myös kiinnostunut Ilveksestä. Esitin häntä Chris O'Neillille kolmanneksi kumppaniksi yritykseen, jota valmistaisi sähköautojen akkuja. Kimi tuli mukaan ja hänen ehdotuksestaan ryhdyttiin tekemään yhteistyötä BMW:n kanssa. Chris innostui kuullessaan Suomessa olevan lämpötolppia yleisesti talojen paikoitusalueilla.

Pian suunnittelijamme saavuttivat käänteentekeväen läpimurron, jonka ansiosta akkujen tehokkuus ja käytettävyys paranivat huomattavalla tavalla. Chris ymmärsi kuplan olevan puhkeamassa. Yhtiö kaupattiin kiireen vilkkaa saasteongelmista kärsiville kiinalaisille. He maksoivat innovaatioistamme tähtitieteellisen hinnan kaupassa, jonka itse menestyksekkäästi klousasin. Tultuani satanistiksi annoin näet Lady Lynn de Rothschildin ehdotuksesta reptilianeille kultaa miljardin dollarin edestä. Vastalahjaksi he järjestivät niin, että kaikki mitä tein, tuppasi onnistumaan. Olin yhtäkkiä maaginen neuvottelija, saaden ihmiset taipumaan tahtooni ja vieläpä pitämään minua sympaattisena.

Yrityskaupalla Kiinaan tienasin reilun miljardi taalaa ja Kimikin yli puoli miljardia. Ne rahat hän antoi Samuel O'Neillin hoidettavaksi, eikä niitä sen koommin ole näkynyt. Kimihän ei ollut satanisti silloin, mahtaako olla vieläkään.

Chris kyseli, eikö Kimikin pitäisi saada Kerhoon mukaan? Sanoin, että selvitetään hänelle ensin mistä siinä on kyse, mutta Chrisin mukaan niin ei

toimita koskaan. Se ei toimi niin. Silloisesta vaimostaan Jenni Dahlmanista Kimi sanoi, että heillä ei ole salaisuuksia. Kimi siis kertoi kaiken Jennille, joka taas ei kertonut hänelle mitään. Kimin ex-vaimo Jenni on tietenkin satanisti, kuten toki nykyinenkin. Kaikki ihmiset hänen ympärillään ovat, se on täysin luonnollista. Mutta koska Kimi on laamanni, hänen ei olisi pitänyt kyetä Formula ykkösiin, saati sitten voittaa maailmanmestaruutta. Näin kuitenkin kävi.

Toisaalla Bernie Ecclestone ehdotti, että jatkaisin hänen elämäntyötään formulapomona, mutta enhän minä pidä formuloista alkuunkaan. Halveksun formuloita. Tämä harmitti Bernietä ja varmasti Kimiäkin. Olimme kuitenkin yhteydessä moneen otteeseen ja hän kutsui minut Porkkalan asunnolleen, mutta en ikinä muistanut mennä sinne, mikä oli Samuel O'Neillin mielestä erityisen hupaisaa. Kerran olisin muistanut, mutta silloin ei ollut rahaa.

Täytyy muistaa, että Samuel olisi kyllä sitä minulle antanut. Yrittikin moneen otteeseen. Mutta joku ufo on jossain päättänyt, että minulle ei saa antaa mitään. Vasta sitten kun olen 70-vuotias, voin olla äveriäs ja kykenevä. Ehkä ufot samastuvat vain vanhuksiin. Tai ehkä minusta halutaan ulosmitata kaikki mahdollinen hyöty. Sitten lopuksi saan itsekin pitää hauskaa.

Chris kysyi mikä olisi unelma-autoni. Mainitsin Alfa Romeo GTV-6:n, koska se on niin hienon näköinen. Pian Chris viiletti New Yorkin katuja juuri kyseisellä autolla ja koeajoipa Kimikin kärryä suurkaupungin kaduilla siellä käydessään. Diplomaattisesti hän totesi auton lyövän tyhjää aika lailla. Eihän se tietenkään Kimin vika ollut, että Chris yritti kiusata minua hankkimalla juuri haluamani kaltaisen auton. Olinhan kuitenkin vain viittä vaille satanisti, koska en ollut vielääkään murhannut ketään ystävääni tai sukulaistani. En tiedä muista satanisteista, mutta minulta sitä vaadittiin. Chris ihastui Alfa Romeon logoon, ja sanoi ettei sellainen auto minulle sopinutkaan.

Mika Saloa kiukutti, kun hän ei päässyt osalliseksi yritystoiminnastamme. Hän olisi halunnut mukaan, mutta hänellä ei ollut pääomaa mitä sijoittaa. Myöhemmin Salo vittuili minulle, kun en saanutkaan rahoja itselleni. Hän muistutti jälkiviisaasti, kuinka minun olisi pitänyt hakeutua julkisuuteen, jotta minua ei oltaisi niin helposti voitu mitätöidä. Ja olihan siinä perää. Mutta sitten olisin ollut roskalohdistön riepottelema julkisuuspelelle.

Saatuamme jättipotin akkufirman myynnistä, keskustelimme Kimin kanssa mahdollisuudesta ostaa NHL-joukkue. New York Islanders vaikutti kehityskelpoiselta kohteelta. Teemu Selännekin oli kuullut asiasta ja ehdotti että Islandersin sijaan hankkisimme Anaheim Ducksin ja värväisimme hänet leipiimme.

Selänteen mukaan Kimin kanssa on vaikea keskustella mitään syvällisempiä, hän kun ei ole kerhossa. Teemu itse on ja syvällä onkin. Hän kysyi minulta, pidätkö Juha Tapiosta? Vastasin kohteliaasti, etten erityisemmin välitä hänen musiikistaan. Tämä ei kuitenkaan riittänyt Teemulle, vaan hän usutti Tapiota itsensä soittamaan minulle osoitettani kysyäkseen, jotta voisi lähettää minulle tuotantoaan. Kysyin Tapiolta miksi

hänelle oli niin tärkeää, että pitäisin hänen musiikistaan? Hänen mukaansa oli hyvä saada uusia kuuliijoita. Samaan aikaan Teemu Selänne oli varmaankin jossain vetelemässä noitapiirejään ja loitsuamassa minua hänen kuuntelijakseen. Olisihan se helpompaa, jos minulla olisi kotonani Tapion levy. Niin Samuel O'Neill sanoi, ja joku varastikin Tapion lähettämän CD-levyn. Muuten minusta olisi voinut tulla hänen faninsa. Pidinhän Selännettä miellyttävänä ja uskottavanakin ihmisenä. Sanottakoon, etten halua kuunnella Juha Tapion musiikkia. Hänen laulujaan kuulee usein radiosta, ja ne ovat juuri sellaista musiikkia, jota en halua kuunnella.

Teemu Selänne tuntee okkultismin salat. Hän saa ihmiset pitämään itsestään ja taipumaan tahtoonsa. Nyt hän yritti loitsuta minut pitämään Juha Tapiosta, kuten on ilmeisesti tehnyt muillekin. Muuten ei voida selittää sitä, että Selänteen kaverit kuuntelevat Tapiota muuten kuin Selännettä miellyttäväkseen. Manipuloimalla muut fanittamaan Tapiota, Selänne työstää traumaa huonosta maustaan. Hän todella nauttii Tapion musiikista, vaikka tietää sen olevan mautonta. Siksi hän haluaa muidenkin kuuntelevan Tapiota, tunteakseen olonsa paremmaksi. Juha Tapio on Selänteelle myös projekti, jonka avulla hän seuraa miten helppo ketäkin on manipuloida.

Selänteen lukuisista satanistikavereista Hans Välimäki soitti minulle, koska haluaa kaiketi olla kaikkien rikkaiden kaveri. Välimäki piti ulkoa opetellun kuuluisen monologin siitä, kuinka homous on aivan hyväksyttävää, eikä minun tarvitse itseäni siis hävetä. Kaipa hän oli nähnyt Sampo Axelssonin teettämän perseraiskausvideon. Kun vihdoinkin sain suunvuoron, haukuin hänet ja kielsin soittelemasta minulle. Tästä pelästyneenä Välimäki pyysi Teemu Selännettä soittamaan ja lepyttelemään minua.

Välimäki soitti minulle vielä ymmärrettyään, etten saakaan niitä kuuluisia rahoja itselleni. Olin hänelle nimenomaan valittanut, kuinka yhtäkkiä kaikenmaailman kokit ja muut soittelevat kuka mitäkin pyytäen. Vaikka en ollutkaan enää upporikas vaikuttaja, hän tarjosi ilmaista ateriala, jos milloinkin kävisin Helsingissä, missä hänen ravintolansa sijaitsee. Kaipa hän olisi saanut rahaa myrkyttämisestäni. Ei satanisteihin ole luottamista.

Välimäki on varmasti kelvoinen kokki. Hänen menestyksensä ei kuitenkaan perustu hänen osaamiseensa, vaan silkkaan satanismiin. Välimäki ei tyydy vähään, vaan on mukana satanistisessa pedofiiliringissä. Hän kertoi minulle, ettei oikeastaan nauti koko touhusta, mutta ”se nyt vaan kuuluu asiaan”.

Hän halusi minulta vertaistukea. Pidettiin minua kesällä 2010 samantien kovan luokan satanistina ja samalla luonnollisesti lapsiinsekaantujana. Miten muuten rakettimainen nousuni satanistisessa maailmassa olisi ollut mahdollinen? En tarjonnut Välimäelle olkapäätä, vaan tuomitsin suoralta kädeltä hänen osallistumisensa lapsiinsekaantumisriitteihin. Tämä jäi pelottamaan Välimäkeä. Pedofiili ja murhamies Samuel O'Neill kehui, miten hyvin hoidin asian. Totta kai toiset satanistit pitää tuomita. Pedofiilit eritoten. Eikä tuollaisista asioista puhuta muutenkaan puhelimesta, hän sanoi.

3.

Järjestin syksyllä 2010 Rauman Lukon joukkueen Lontooseen katsomaan Tottenham Hotspurin valioliigaottelua. Lontoon kaduilla seurue oli ihmeteltyt, kun tuntemattomat ihmiset tulivat pysäyttelemään Rauno Mokkaa outoja kysellen. Eivät kai he voineet tietää, että Mokka ei ole ihminen vaan kehonkaappaaja-örkki. Hänen kaltaisensa näkevät hänessä varmaankin jotain erityistä ja uskoisin, että kyse on hänen korkeasta iästään, joka ilmeisesti näkyy naamasta. Ehkä hänen todelliset kasvonsa ovat jotain aivan spesiaalia. Ainakin Raumalla jotkut sanovat Mokkaa elefantti-mieheksi, eli ehkä hän sitten näyttää norsulta tai muistuttaa 1800-luvun Englannissa elänyttä Joseph Merrickiä.

Lukon pelaaja Otto Honkaheimo soitti minulle Lontoosta ja kiitteli matkan olleen mainio, mutta että vähempikin olisi riittänyt. Ilmeisesti pelaajat olivat alkaneet juopotella ja sehän on tunnetusti raskasta. Tottenhamin puheenjohtaja Daniel Levy kauhisteli minulle puhelimesta, kuinka ei tiennyt Mokaan olevan ”you know, them”. Levy ei selvästikään myrkytä itseään ja näkee siksi enemmän kuin tavis. Hänenkin mielestään oli outoa, että Mokka asusti pikkukaupungissa Suomen perukoilla. Kaipa se sitten on outoa. Levy oli kuitenkin lopulta rauhoittunut Mokaan seurassa ja kertoi heillä olleen mielenkiintoisia keskusteluja. Mokka sanoi nähneensä heti, mikä Levy on miehiään. En tiedä mitä hän tarkoitti. Mokaan tyyliin kuuluu harkitseva, hieman jaaritteleva puheenparsi.

Olin ollut jo aikaisemmin paljon yhteydessä Spurs-pomo Levyyn, sillä Samuel O'Neillin mielestä oli hyvä idea, että ostaisin mieluummin osuuden jostain ulkolaisesta kuin suomalaisesta seurasta. Samuel ja Chris O'Neillin mielestä oli itsestään selvää, etten jää Suomeen. He ihmettelivät kotimaani varakkuutta ja sitä kuinka täällä ei juuri näkynyt ihmisiä kadulla. Heille Suomi oli takapajula, jossa on huono ilmasto ja tylsiä ihmisiä. No sellainenhan se tietysti onkin ja ehkä siksi jossain määrin pärjännyt. Suomen ilmasto ei tosin ole niin huono kuin voisi luulla. Täällä ei tule kuuma. Eikä oikeastaan kylmäkään, kunhan laittaa vaatteita päälle.

Chris ihmetteli, miten paikalliset yritykset voivat menestyä, kun työntekijöillä on niin hyvät etuisuudet? On jos jonkin näköistä palkallista vapaata ja työttömät saavat vastikkeetonta rahaa niin kauan, kuin vain kehtaavat pyytää. En osannut silloin sanoa asiaan mitään, mutta työläisten ja työttömien etuudet eivät ikinä ole olleet missään suhteessa niin hyviä kuin pankeilla, joiden luottotappiot maksaa aina valtio. Ovathan pankit *too big to fail*. Korruptioon viittavat suojatyöpaikat valtionhallinnossa ja virkamieskunnassa tekevät myös ison loven valtionbudjettiin. Erilaiset virastot ovat täynnä tyhjää toimittavia valtion virkamiehiä, joiden korkeat palkat tulevat huomattavasti kalliimmaksi kuin työttömien tuet, sillä palkkaa vastaavaa hyötyä heistä ei ole. Vaan eroonkaan ei pääse. Sitten on suomenruotsalainen eliitti, joka pitää kiinni kalliista ja kilpailukykyä tuhoavasta kaksikielisyydestä. Ja niin edelleen. Suomi on täynnä epäkohtia. Sen olen huomannut, että menee minne tahansa, joka paikassa ihmiset ovat sitä mieltä, että juuri heidän maassaan on maailman tyhimmät poliitikot.

Amerikkalaisina Samuel ja Chris yrittivät saada minua innostumaan

jenkkifutiksesta, jonka mainitsin mielenkiintoiseksi lajiksi. Eivät he sitäkään itse seuranneet, mutta jääkiekko näyttäytyi heille liian junttimaisena ja kanadalaisena lajina, kun taas koripallo oli leimallisesti mustien touhua ja baseball tulevalle emigrantille liian amerikkalaista. Minua yritettiin kovasti saada muuttamaan Yhdysvaltoihin, koska O'Neillien mielestä kaikki oli siellä. Heille Amerikka oli kotimaa ja maailman napa. Olisinhan minä sinne varmaan muuttanutkin. Sain kuulla USA:n olevan hyvä maa jos omaa kansalaisuuden. Ja sen saa rahalla.

O'Neillit olivat pahoillaan että USA:n Suomen suurlähettiläs oli mitä oli, eli Bruce Oreck. Eihän tänne Suomeen lähetetä mitään edustavia tyyppejä, vaan sellaiset jotka halutaan lakaista jonnekin piiloon. Mutta kyllähän Oreckista eroon päästäisiin, minulle vakuuteltiin.

"Miksi sinä sellaista katsot?" Samuel tuhahti, kun kerroin katsovani mieluummin Russia Today - kanavaa kuin amerikkalaisia uutiskanavia. Siinä kun on vaihtoehtoinen ja anarkistinenkin ote, ja välillä uutisia jopa ufoista, joka on mielestäni hyvin mielenkiintoinen aihe. Mitä siitä että RT ei kritisoi Venäjän johtoa? Sen homman hoitaa kyllä länsimedia. Samuelin mielestä minun olisi pitänyt katsoa CNN-kanavaa. Tai Foxia.

Chris ei kuitenkaan halunnut minua New Yorkiin. Manhattanin piireissä olisin kai pyörinyt hänen jaloissaan. Samuelia tämä ei olisi haitannut. Kuin yhdestä suusta he haukkuivat Seattlea. Miamissa oli puolestaan liian kuuma. New Orleans taas liian kylmäinen.

"Jos menet sinne muusikkona, huomaat pian, että et ole kummoinkaan soittaja", Chris sanoi ja haukkui kaupunkia lisäksi vaaralliseksi ja väkivaltaiseksi.

Näiden kaupunkien sijaan Samuel ja Chris ehdottivat, että muuttaisin Chicagoon. Se olisi kaltaiseni paikka. Chicagosta on kuulemma tulossa Amerikan isoin metropoli. Sadan vuoden päästä sen piti oleman parhaimmillaan. Olisinhan kovan tason illuminatina saanut lisäelämiä ja päässyt näin nauttimaan kaupungin tulevista kultavuosista.

Lontoota Chris ei suositellut, koska se on pullollaan örkkejä.
"Maailman vaarallisin kaupunki", hän sanoi.

Sen sijaan Chris puhui Bosnian Sarajevosta jonkinlaisena eliitin salaisena tulevaisuuden tukikohtana. Voisin harkita keskittäväni toimiani myös sinne. USA:lla on vahva ote Sarajevosta. Kaupungin sijainti korkealla merenpinnasta takaa kuulemma varman tulevaisuuden.

"Missään en ole nähnyt niin upeita maisemia kuin Bosniassa ja ilmasto on ainakin parempi kuin Suomessa", Chris hehkutti.

Chris halveksui "spectator sportseja". Hänen mielestään ainoa etäisesti mielenkiintoinen asia urheilussa ovat erilaiset tilastoihin perustuvat teoriat ja taktiikat. Muuten kyse on vain bisneksestä ja massojen kontrolloimisesta. Hänen mielestään parasta bisnestä ovat arvopaperit ja rahoitus, kaikki muu joutavaa nappikauppaa.

Alunperin Chris ei olisi halunnut olla kanssani missään tekemisissä, mutta Samuel käytännössä pakotti hänet. Jostain syystä minut koettiin aivan ylenpalttisen tärkeäksi hahmoksi, joka oli kertakaikkiaan saatava satanistiksi ja illuminatiksi. Chrisin oli määrä olla oppaani tällä matkalla. Edustimmehan jossain mielessä samaa sukupolvea, kun taas Samuel oli jo vanhus. Vaikka Chris ei missään nimessä ollut sellainen törkyturpa kuin Samuel, oli hänkin suoraviivainen. Kun joku uhkaili minua puhelimesta, Chris sanoi, että minun on vain parempi listiä ne jotka hyökkivät silmilleni:

"Just put him down, he doesn't leave you any options."

Chrisin kautta satanismi oli helpompi hyväksyä. Chris muun muassa sanoi, että satanismi kannattaa ottaa satanismina, eikä jonain mystiikkana tai vastaavana. Siten sitä on helpompi kestää. Ehkä siinä oli ”good cop, bad cop” - tekniikkaa mukana. Vaikka onhan kuka tahansa mukava verrattuna Samueliin.

4.

Ruotsista Chris tiesi enemmän kuin Suomesta, vaikka ei sekään maa häntä tuntunut kiinnostavan. Kun hehkutin prinsessa Madeleinea, Chris mainitsi liikkuvansa New Yorkissa samoissa piireissä hänen kanssaan, ja kertoi voivansa kenties esitellä hänet minulle. En kokenut olevani prinssi-ainesta, joten ehdotin Chrisin itsensä sen sijaan riivaavan Madeleinea. Näin hän tekikin tunnetuin seurauksin, vaikka luulenpa suurimpana houkuttimena prinsessan suhteen olleen Euroopan kuninkaallisten nauttima tietty diplomaattinen koskemattomuus, joka on kovaa valuuttaa satanistipiireissäkin. Niin illuminaatti Lynn Forester de Rothschild ainakin sanoi. Tämä koskemattomuus ei kuitenkaan ilmeisesti koske Prinsessa Victoriaa, koska hän on örkki.

Vain ohi menneen pohdiskeli Chris kuningasperheen suhtautumista juutalaisuuteensa. Hän arveli suhteen kuitenkin päättyvän ennen äitymistään vakavaksi. Lopulta hän joutui sitten teeskentelemään katolilaista, ja taisi siinä sivussa nuorentaakin itseään taas muutamalla vuodella, kuten huipputason satanisti vain voi.

Kaverinsa mukaan Chris oli kuulemma välillä iältään 34, välillä 37 ja sitten taas 34 tai vähemmänkin. Oikeasti hän on kuusikymppinen, mutta nuorentaa itseään kantasoluhoidoilla ja mustalla magialla. Hän kykenee muuttamaan ikänsä, sen virallisen luvun. Miten ikä muutetaan kirjoihin ja ihmisten mieliin? Sitä en tiedä muuten, paitsi voin vain sanoa mitä minullekin kerrottiin: Se vain, simsalabim, muuttuu.

Kun Chris tutustui Madeleineen, hän oli vielä yli kymmenen vuotta tätä vanhempi. Nyt ikäeroa on enää kahdeksan vuotta. Miten se tapahtuu? Ihmisen päättelykyky ei pysty asiaa ymmärtämään. Samalla tavalla myös Rothschildit ja kumppanit porskuttavat vuosisadasta toiseen. Yksi ihmiselämä kestää heillä jopa 150 vuotta ja sitten sama henkilö aloittaa uuden elämän jonain nuorempana Rothschildinä. Ihmiskehot ovat heille kuin

vaate, joka puetaan päälle.

Chrisin nykyinen katolilaisuus on siinä mielessä huvittavaa, että hän ja Samuel nimenomaan halveksuivat ja pelkäsivätkin katolilaisia. Jesuiittoja Chris oikein kavahti. Samuel taas pilkkasi muslimeja kertoen kuinka juutalaiset varastivat heidän alkuperäisen mustan kivensä, korvaten sen näköiskappaleella. Kun huikkasin Chrisille puhelimesta "Shalom!", hän herpaantui. Kerroin aikovani opiskella hepreaa, mikä hermostutti häntä. Ei juutalaisuus merkinnyt hänelle uskontona mitään. Oma tarkoitukseni ei ollut esiintyä vähämielisenä hyypiönä, mutta kaikkeen kuulemaani oli hieman vaikea suhtautua. Olin kuitenkin valmis kääntymään juutalaiseksi.

Ennen kuin O'Neillit tulivat Turkuun etsimään minua kesällä 2010, juttelin samoihin aikoihin Madeleinein kanssa puhelimesta. Hän soitti minulle nähtyään Ruotsin TV:lle "myöntämäni" haastattelun.

Joku ruotsalainen televisiokanava teki viikonloppu-reportaasia Suomen Turusta kaupunkina. Satuun joutumaan heidän tielleen, viettäessäni iltaa Aurajoen rannalla, siinä kirjaston kohdalla. Myöhemmin Samuel O'Neill osti nauhan TV-yhtiöltä, eikä sitä tulla enää näkemään missään.

Vaikka olenkin tavallinen ihminen, ei Madeleine tyrmännyt lapsellisia heittojani kiinnostuksesta häntä kohtaan. En kuitenkaan lopulta "rikastuttuani" ollut kiinnostunut hänestä, eikä siitä mitään olisi ikinä tullutkaan. Chris ja Madeleine lähentyivät. Chris kehui Maddea mielenkiintoiseksi naiseksi.

"Ja onhan siinä jotain spesiaalia, että hän on prinsessa."

Kerran Chris ja Madeleine soittivat minulle kahdestaan. Madeleine kertoi myös tavanneensa Samuelin. Kysyin mitä mieltä hän oli Samuelista?

"Pelottava", Madeleine vastasi.

Muutamaa vuotta myöhemmin Chris vei prinsessan vihille. Lady de Rothschild sanoi, että Chris halusi naida kuninkaallisen, koska se tuo tietyn suojan mukanaan. Ainakin örkeiltä, niin joku myös sanoi. Mutta toisaalta Chris ei halunnut olla osa kuninkaallista perhettä. Tai ehkä halusi, mutta ei halunnut olla ruotsalainen, tai jotain. Liian monta vaihtoehtoa on ongelma sekin.

Chris oli vanha salonkileijona. Sveitsiläisen yksityiskoulun kasvatti ja New Yorkin seurapiirien naistenmies. Hän oli kaatanut lukemattomia eliittikisuleita Ivankaista, Zarasta ja Scarlettista lähtien. Itse olen maanläheinen romantikko, ja pidän muutenkin enemmän sellaisista pullantuoksuisista kotiäideistä. Mutta sain minäkin panomiehen viittaa harteilleni asetella, kun minusta valmistettu klooni kävi tökkimässä vuorotellen hyvin monia maineikkaita suomineitoja. Asiaa avitti vahva satanistinen manipulaatio; suoranaisten massapsykoosi, joka sai naiset haluamaan minua. Ja klooni kävi minusta. Eikä se tyytynyt rakastelemaan nuorten naisten kanssa. Vanhemmatkin kelpasivat. Erityisesti kaikki merkkihenkilöt, kuten poliitikot ja liikemaiset olivat klooniin jos kohta

hieman minunkin mieleeni. Mallintihan klooni aivoituksiani parhaansa mukaan. Sitä en muista paniko klooni Päivi Räsästä, mutta ainakin Räsänen olisi sitä halunnut.

"Kun kerran muutkin", hän sanoi puhelimessa.

Touhua sivusta seuranneita suomalaisia miehiä seksihurjasteluni tuntui harmittavan. Tuskin kukaan heistä tiesi kyseessä olevan kloonini. Joku olisi halunnut Räsäsen pään vadille. Tämä kun kuitenkin esiintyi julkisuudessa siveyden sipulina. Mutta niinhän ne muutkin tapaavat tehdä.

Siihen että kaiken maailman naiset yhtäkkiä halusivat kanssani vällyjen väliin ja sitä kautta myös alttarille, oli käsittääkseni kolme syytä. Ensinnäkin he olivat satanistisessa massapsykoosissa. Samanlaisessa missä Cheekin fanit ovat. Toiseksi, nimissäni oli lähestytty satoja naisia; lirkuteltu, paneteltu ja ehdoteltu salaisia tapaamisia. Ja kaikkea muuta, mitä en tule ikinä tietämään. Nyt nämä naiset ajattelivat, että tavataan sitten. Moni oli kuullut minun kehuneen heitä ja tätä oltiin suurenneltu. Kolmas syy liittyy juuri tähän. Tavataan nyt sitten, kun sinä kerran minusta niin pidät. Ja kun kerran muutkin niin miksen minäkin? Taustalla vaikutti liskomiehiltä kultaharkoilla ostettu onnentaika.

Toimittaja Anna Perho oli kuullut minun kehuneen hänen ulkonäköään. Nyt hän oli valmis jättämään miehensä saman tien. Joku ystävä oli häntä neuvonut niin tekemään. Kaikki peliin vaan. Kun Perho ei sitten saanutkaan minulta vastakaikua, vannoi hän kosta. Samoin kävi muutaman muunkin kanssa, paitsi että he eivät vannoneet kosta. Olivat vain pettyneitä. Mutta minkä minä sille voin, että sanoja laitetaan suuhuni ja nimissäni lähetetään rakkauskirjeitä? Anna Perho on kyllä vastenmielinen persoona. Opportunistinen ja väärämielinen, teennäinenkin.

Minulle soitelleista naisista jäi mieleen Päivi Nerg, joka totesi miten satanismi - ja kaikki mitä sen myötä joutui tekemään - ei ollut mieltä ylentävää. Hän sanoi kompensoivansa pahoja tekojaan päästämällä mahdollisimman paljon turvapaikanhakijoita Suomeen. Joku mies - en muista kuka - sanoi ettei se noin toimi. Jos Nerg kutsuisi kaikki turvapaikanhakijat omaan kotiinsa, niin se olisi eri asia.

Klooni pani myös ulkomailla. Se peuhasi muun muassa Tamara Ecclestonen kanssa huvijahdilla Välimeren maisemissa. Ruotsissa se rakasteli monia naisia, joista useat Madeleinea kauniimpia.

Madeleinein isä oli tytärtään mielenkiintoisempi ja ristiriitaisempi tapaus. Kaarle XVI Kustaa oli minuun yhteydessä muutamia kertoja. Olinhan yhtäkkiä hyvin merkittävä mies. Kaarle Kustaa yritti saada minua muuttamaan Ruotsiin ja naimaan ruotsalaisen naisen. Heitin hänelle että Tina-kokki kelpaisi. Pian TV-kokki Tina Nordström soittikin ja kertoi kuninkaan kertoneen hänelle minusta. Hän oli kyllä naimisissa, mutta jos kerran kuningas ehdotti, niin miksi emme voisi ainakin tavata.

Kaarle Kustaa oli muutenkin pelimies. Hän lupasi vastustaa pakkoruotsia, jos annan hänelle 40 miljoonaa euroa. Suomen asiat eivät häntä juuri

kiinnostaneet, vaikka hänellä olikin kosketuspintaa maahamme. Turku oli hänen mielestään ollut mielenkiintoisempi paikka silloin kun Aurajoen suistossa sijaitisi vielä telakka puolivalmiine laivoineen. Samuel O'Neillin tavoin hän ihmetteli missä alueen kaikki teollisuus sijaitisi? Kyllähän kuningas silti tiesi Turun taloudellisen rappion johtuvan aluetta hallussaan pitävästä suomenruotsalaismafiasta, joka estää ulkopuolisten investoinnit kaupungin alueelle.

Kaarle Kustaa sanoi, ettei ole oikein ikinä ymmärtänyt suomenruotsalaisia. Siis niitä heimon johtohahmoja - rikkaita ja vaikutusvaltaisia satanisteja. Heidän kanssaan on kuulemma vaikea tulla toimeen. He ovat jollain selittämättömällä tavalla outoja. Jäin miettimään, mahtavatko he ihmisiä ollakaan? Tuskin. Örkkejä he kaikki ovat. Kaarle Kustaa kertoi lisäksi, etteivät he ole lainkaan isänmaallisia, mikä on hänen mielestään hieman kiusallista. Kaarle Kustaa ihmetteli myös, miten oli päästänyt rasittavan Björn "juomaveden yksityistäjä" Wahlroosin lähipiiriinsä, vaikka ei oikeastaan pitänyt hänestä alkuunkaan. Kuningas ei tiennyt, että Wahlroosilla on syntymälahjanaan psyykkinen kyky manipuloida ihmisiä. Vaikuttaa heidän ajatteluunsa.

Wahlroos itse kertoi minulle, että tuo kyky tuottaa hänelle fyysisiä vaivoja kuten päänsärkyä, eikä sen hallitseminen ole aivan yksinkertaista. Hän halusi puhua tästä asiasta kuultuaan, että minulla olisi samanlainen kyky kuin hänellä itsellään. En kokenut minkäänlaista hengenheimolaisuutta Wahlroosin kanssa. Ainakaan minua hän ei onnistunut manipuloimaan puolelleen. Sitäpaitsi, oma pääni on lapsesta pitäen myrkytetty tukkoon. Ei minusta ole mentalistiksi.

Toisin kuin Wahlroosille, oltiin Kaarle Kustaalle ehdotettu Illuminatin jäsenyyttä uusine elämineen, mutta hänelle riitti yksi ihmiselämä. Ehkä hän aavisti, ettei jatkoaikoja ja lisäelämiä annettu ilman painavia uhrauksia. Lisäelämää viettävä Rothschild tai Rockefeller ei oikeastaan ole enää se sama ihminen, vaan jonkinlainen liskohybridi.

Kertoessaan näkemyksiään Tukholmasta, pääsi Chris jälleen kerran mielialheeseensa: taivaskäytäviin. Satanistinen oraakkeli oli kertonut, että tulevaisuuden suurkaupungeissa rikkaat eivät enää liiku kaduilla, vaan taivaskäytävillä, jotka yhdistävät talot toisiinsa. Korkean tason satanisteille - okkultistiselle eliitille - tärkeä Metropolis-elokuva (1927) ennustaa tämänkin asian tarinassaan ja kuvastossaan. Chris ja Samuel olivat molemmat silti sitä mieltä, että he halusivat tulevaisuudessakin liikkua katutasolla. Ehkä ennustus taivaskäytävistä onkin vain uusi tapa suunnitella ja rakentaa kaupunkia. Talosta toiseen liikkuminen on toki helpompaa, kun kadun voi ylittää liikenteen yläpuolelta.

Tukholman ydinkeskustassahan on katuja kahdessa kerroksessa, ikään kuin viittteenä siitä mitä tuleman pitää. Nyt kaupunkiin kaavaillaan taivaskäytäviä suuremmassakin mittakaavassa. Ehkä ylemmäs kuin kymmeneen metriin, ehkä 50 metriin, yksityisrahoitteisena yhdistämään rikkaiden asuntoja toisiinsa. Keskusteluissa asiasta mainitsin Chrisille ja Samuelille Helsingin Itä-Pasilan. He tutustuivat alueeseen, en tiedä kävivätkö siellä henkilökohtaisesti, mutta eivät jostain syystä pitäneet näkemästään.

Toisinaan naapurimaamme nykyinen vävy Christopher O'Neill heittäytyi lapselliseksi. Opetin hänelle miten sanotaan ruotsiksi "I love you", mistä hän oli aivan pähkinöinä. Unohtaessaan roolinsa, hän käyttäytyi kuin typerys. Hän itki kuinka minusta oli lopulta niin vaikea päästä eroon. Ikään kuin hänellä muka oli varaa valittaa.

Chrisin mielestä oli epärealistista, että minulla oli mahdollisuus elää ihmisenä laadukasta elämää ja päästä silti jatkamaan rajan toisella puolella. Hän tiedosti joutuvansa maksamaan kovan hinnan korkeasta asemastaan ihmisenä. Minun olisi kuulemma pitänyt olla kerjäläinen. Laskelmoivana illuminaattina Chris ei ottanut kantaa juuri mihinkään, vaan kaikki oli pelkkää peliä. No, kertoi hän kuitenkin tullessaan satanistiksi jossain edellisessä elämässään, jossa hän oli ollut merimies. Tarina ei ole kokonaisuudessaan palautunut mieleeni. Samuel oli paljon mielenkiintoisempi tyyppi kaikessa sekopäisyydessään. Hän ei välittänyt kontrolloida reaktioitaan ja kielenkäyttöään ja ehkä siitäkin syystä koki ennen aikaisen lopun. Tai ehkä hän onkin yhä elossa...

5.

Samuel kertoi aloittaneensa liikemiehen uransa kenkien myyjänä. Luulen hänen tarkoittaneen nykyistä elämäänsä, mutta en ole asiasta varma. Tulloon vielä sanotuksi Samuelin ja Chrisin olevan sisäpiirin illuminaatteja, useita ihmiselämiä käyttöönsä saaneita kovan luokan satanisteja. Asiaa on avattu enemmän kirjoituksen "Samuelin opissa" loppupuolella.

Samuel oli käsittämättömän röyhkeä ja paha ihminen. New Yorkin rikkaiden piireissä häntä kuulemma pelättiin kuin ruttoa ja ihmiset menivät suurin piirtein pöydän alle hänen kävellessään huoneeseen. Chrisin mielestä minun olisi pitänyt suhtautua häneen samaan tyyliin kuin muutkin: "Sinä se et ikinä muutu", ja niin pois päin, mutta en kyennyt tähän. En pystynyt hyväksymään sitä, että jostain takavasemmalta elämäni purjehtii joku pirun Samuel O'Neill, joka alkaa sitten terrorisoimaan elämäni miten parhaaksi näkee.

Samuel oli yksi maailman rikkaimmista ihmisistä. Hänen omaisuutensa arvo oli noin 80 miljardia dollaria. Forbesin listalta häntä on ollut turha etsiä. Sillä listalla ei muutenkaan ole kuin pieni osa superrikkaista, eikä heidänkään omaisuuksistaan kuin osa. Habitukseltaan Samuel oli energinen vanhus. Hiustensierroilla kaljuaan paikkaillut harmaahapsinen pukumies. Määrätietoisesti liikkuva jenkki. Hoikka, pituudeltaan arviolta 175 - 180 cm.

Samuel ei sinänsä ihmetellyt haluani pysytellä *incognitona*. Hän kertoi, ettei itse oikeastaan välitele julkisuutta. Onhan siitä kuitenkin hyötyä liiketoimissa. Hänestä ei silti kirjoiteta mitään. Olisi kai liian suuri riski julkaista jotain mistä hän tai Illuminati yleensä ei pidä. Ristiriitaiseksi väittämani tekee se, että Samuel kertoi elokuvan *Made of Honor* (2008) perustuvan Chrisiin New Yorkin playboyna. Ja että häntä itseään näytteli sentään Sydney Pollack. Chris ei pitänyt *Made of Honorista*. Hän kertoi, miten oli "kostoksi" käynyt panemassa elokuvan naisnäyttelijöitä.

Iso osa amerikkalaisten ja brittien ylimielisyydestä ulkomailla selittyy sillä, että he saavat sielläkin toimia omalla kielellään. Heidän ei tarvitse poistua mukavuusalueeltaan. Kielitaidottomuus on heille sitä, ettei osaa puhua yksinkertaisesti. Samuelilla taas oli tapana viljellä puheissaan sanontaa sanonnan perään. Joka toinen lause oli jonkinlainen fraasi tai idiomi, ja sitten hän ihmetteli, mikseivät ulkomaalaiset ymmärrä hänen juttujaan. Hän on tunnettu hahmo ainakin Suomen satanistipiireissä ja tiesi hyvin Björn Wahlroosin isän Bror ”Buntta” Wahlroosin, mutta ei ollut ikinä kyennyt tutustumaan tähän, koska Buntta ei puhunut englantia. Homoja he olivat molemmat, kuten olivat lapsiinsekaantujiakin.

Osakesalkussaan Samuelilla oli suuret määrät ainakin Stockmannin ja Rautakirjan osakkeita. Tuohon aikaan tykkäsin käydä R-kioskilla ostoksilla. Selitin Samuelille, että vaikka R-Kioski oli kallis, sinne oli lyhyin matka. Sieltä ostamani olut-tölkki maistui paremmalta. Se oli kallis, mutta samalla siitä puuttui bulkin maku. Tämä myös siksi, että Ärrällä rahani eivät riittäneet kuin yhteen olueen. Tästä innostuneena Samuel junaili R-kioskille mainoskampanjan, jossa ketjun asiakas kuvattiin rahoihinsa hövelisti suhtautuvaksi kaljoittelijaksi. Oli mukamas viileää viitata kintaalla hintatietoisuudelle. Heti perään R-kioskin seuraavassa kampanjassa painotettiin taas halpoja hintoja. Ehkä jälkimmäinen toimii kuitenkin paremmin. Joskus olen miettinyt, ovatko muovitetut 8-packit keskiolutta samaa tavaraa kuin yksittäistölkit. Ovathan 8-packit selvästi kalliimpia. Ei se olisi panimolta temppu eikä mikään purkittaa tuplafluoritettua olutta eri aikaan yksittäismyyntiin ja varakkaammalle väelle 8-packeja kevyemmin fluorattuna.

En tiedä, mistä Chris keksi nykyisen britti-aksenttinsa ja Chelsean kannattamisensa, mutta ainakaan minulle se ei mene läpi. En usko, että hän tulee ikinä myöntämään koko kuviota, eikä sitä kukaan odotakaan. Hänkin on pyörinyt paljon Helsingissä ja hänet kyllä Suomessa tunnetaan, mutta vain rikkaiden piireissä.

Törmäsin Samueliin ensimmäisen kerran kesällä 2005, hypättyäni hänen tyttärensä ja auton väliin Turun Linnankadulla. Seuraavana kesänä hän yritti etsiä minua lehti-ilmoituksellaan. En muista milloin hän minut ensimmäisen kerran puhelimitse sai kiinni, mutta se oli kaikei 2009, kun aloitimme taustatyön perunanviljelystä Afrikassa. Samuel soitti ja kysyi miten sijoittaisin rahat, jotka hänen perheensä oli minulle kerännyt ”urotekoni” johdosta?

Sivuhuomautuksena sanottakoon, etten pidä itseäni sankarina, vaan koko juttu oli ennalta ohjelmoitu minun saattamiseksi O'Neillin kanssa tekemisiin. Peter Sellersin tähdittämä Being There - elokuva on yksi mielenkiintoinen ”näkemys” asiasta, vai onko sittenkin niin, että tässä tapauksessa elämä jäljitteli taidetta? Kyseinen elokuva on ainakin minua vainoavien supolaisten suosiossa. Yksi ”salainen agentti” mainitsi sen jopa kaikkien aikojen suosikikseen Episodi-lehden haastattelussa. Ehkä supolaiset näkevät minut Chauncey Gardinerin tyylisenä imbesillinä, jota saakin käyttää hyväksi isänmaan edun varjolla. Naapuriini asetetulle Supon tiedustelija Pekka Ansiollekin oli sanottu, kuinka olen ”Suomelle niin

tärkeä". Supo onkin ottanut elämäni haltuunsa ja myy sitä ulkomaille saadakseen rahaa ja tietoja. Vai onko niin, että Supolla ei enää tällä haavaa ole mitään tekemistä vainoamisena kanssa, vaan se on puhtaasti pedofiili-homojen masinoima satanistinen huora-projekti? Fakta on kuitenkin se, että Supo seuraa tarkasti aktivisteja ja soluttautuu heidän sekaansa. Sekä trollaa heidän keskusteluryhmiään internetissä.

Joka tapauksessa, käskin Samuelin laittaa kaikki rahat kiinni kultaan ja olevani lisäksi kiinnostunut perunoiden viljelemisestä Afrikassa mantereeseen nälänhädän taltuttamiseksi. Kuvittelinhan naiivina länsimaalaisena afrikkalaiset hiekka-aavikoilla nälissään harhaileviksi laiheliineiksi. Ravintoarvoltaan erinomainen peruna tuntui hyvältä ratkaisulta heidän saattamiseen normaalipainoisiksi. Vaikka riisi onkin perunaa parempi ruoka-aines, vaatii sen viljeleminen paljon vettä. Peruna taas viihtyy kuivemmassa ja hietaisessa maassa.

Samuel palkkasi muutaman tyyppin kiertelemään Afrikkaa ja etsimään edellytyksiä perunan viljelylle. Niitä ei oikein tuntunut löytyvän, kun pitkäkyntiset tuppasivat kaivamaan siemenperunat maasta ja ilmasto oli kauttaaltaan liian lämmin. Afrika ei siis näyttäytynyt perunalle optimaalisena alustana, niin monimuotoinen manner kuin onkin. Ja siellähän viljellään jamssia, joka on melkein kuin peruna. Samuel myös ihmetteli, miten kiinalaiset olivat vallanneet koko Afrikan mantereen. Heitä oli joka paikassa.

Jollain ilveellä Samuel sai kuitenkin muitakin upporikkaita liikemiehiä kiinnostumaan projektista. Yksikin kertoi minulle muuttavansa puoleksi vuodeksi paikan päälle Afrikkaan, päästäkseen valvomaan projektin alkuvaiheita. Se on kuulemma bisneksissä aina mielenkiintoisin osuus. Projektia pidettiin pioneirihankkeena, jonka tarkoitus oli selvittää mahdollisuuksia maanviljelykseen Afrikassa. Tarkoitus oli siis lopulta tehdä bisnestä, kuinkas muuten. Peruna-keississä hakattiin päätä seinään jonkun aikaa, ja sain taas kerran vastailla asiantuntevuutta vaativiin kysymyksiin silkkanä ummikkona. Enhän minä tiedä maanviljelystä yhtään mitään, vaikka se jonkun verran kiinnostaakin.

Kesällä 2010 Björn Wahlroos oli kuullut asiasta, ja kyseli mahdollisuudesta tulla mukaan toimintaan. Häinkin halusi tutustua illuminati-tason juutalaisiin bisnesmiehiin päästäkseen paremmin piireihin. Häinkin olisi halunnut kääntyä juutalaiseksi, mutta ei enää keski-ikäisenä ja perheellisenä kehdannut. Ja onhan hän maanviljelijä.

Julkeudesta tunnettu Wahlroos tuhisi harmistustaan, kun ei saanut minusta mitään otetta. Hän yritti hakea sitä haastamalla minut sivistyssanoja pursuavaan väittelyyn. En lähtenyt pelaamaan Wahlroosin säännöillä, vaan myhäilin huvittuneena hänen yrittäessään määritellä minua:

"Uskot sitten meritokratiaan, vai kuinka?"

Ketä kiinnostavat tuollaiset kratiat ja vastaavat? Wahlroosia ainakin. Silmät kiiluen hän tankkaa teoriaa, miettien miten päteä vertaisilleen. Kaikki hieno logiikka loppuu kuitenkin kuin seinään, kun tulee kyse pakkoruotsista.

Silloin silmissä välähtää ja viha alkaa kyteä. Pakkoruotsi on suomenruotsalaisille tabu.

Saattaa olla, että perunanviljely-bisnekseen mukaan lähteneitä juutalaisia alkoi jossain vaiheessa harmittaa koko asia. En ihmettelisi, jos he kokivat tulleen sumutetuiksi. Sitä ei voinut kuitenkaan heti myöntää ja oli pakko vielä jatkaa. Kuka heitä veti nenästä? Joidenkin ongelma on se, että he antavat liian helposti periksi. Jotkut taas eivät ymmärrä lopettaa ajoissa.

Kiinalaiset olivat ehtineet Afrikan apajille ennen muita. He viljelivät siellä riisiä, maissia ja sokeriruokoa. Oliko syy sitten kiinalaisissa, mutta afrikkalaiset eivät lopulta lämmenneet perunoille. Koko juttu jäi sutimaan lähtöruutuunsa. Maa taisi olla Angola vai oliko se Botswana tai joku muu? En muista. Jos se oli Namibia, olisimme voineet palkata Martti Ahtisaaren hoitamaan PR:ää, mutta silloin hän olisi luultavasti syönyt kaikki perunat, kuten Samuel sanoi. Toki riittäväällä korvauksella Nobel-voittajan olisi samalla saanut vastustamaan pakkoruotsia. Niin Ahtisaari itse sanoi. Hänen kantansa asiaan oli kaupan.

Afrikan nälänhädältä pelastamisen lisäksi yritin auttaa marilaisia Venäjällä luomaan osuuskuntatoimintaa maataloutensa päälle.

6.

Kyselin Samuelilta ja Chrisiltä liikemiehistä, kuten Donald Trump ja Chaim ”Poju” Zabłudowicz.

Samuel ja Chris eivät pitäneet Trumpia merkittävänä toimijana. Hänen kanssaan on kuulemma epämiellyttävä toimia, sillä kaikki tietävät kuka hän on, ja kaikilla on myös vahva mielipide hänestä. Hänen uskottavuutensa kärsii pahasti hänen provokatiivisista lausunnoistaan. En muista aivan tarkalleen mitä Samuel sanoi, mutta jollain tavalla hän voivotteli sitä, että Trumpista ei saanut otetta. Että Trump oli vähän kuin eri leirissä, tai jotain.

Kuultuaan, että hehkutin häntä, Trump soitti minulle ja kielsi tekemästä pilkkaa kustannuksellaan. Ehdotin hänelle, että hän voisi pyrkiä presidentiksi. En kuulemma ollut ainoa joka sanoi hänelle näin.

”Joopa joo”, Trump mutisi.

Zabłudowicziakaan O’Neillit eivät juuri noteeranneet. Poju ostelee Las Vegasista tontteja ja kiinteistöjä, mutta ei luo paikallisiin poliitikoihin suhteita, mikä olisi Samuelin mielestä ensiarvoisen tärkeää. Poju ei ollut kuulemma tarpeeksi vittumainen ollakseen uskottava suurliikemies. Toki Poju kuten Trumpkin kovan luokan satanisteja molemmat, kuten kaikki maailman pohatat.

Myös USA:n silloinen presidentti Barack Obama soitti minulle ja teki tuttavuutta. Kuten myös hänen hyvä ystävänsä Chicagon pormestari Rahm Emanuel. Neuvoin Obamaa laittamaan Lincoln Memorial Reflecting Pool:in kuntoon, jotta ihmiset voisivat käydä uittamassa siinä koiriaan. Obama teki työtä käskettyä. Hänellä oli helppoa presidenttinä, sillä hän

kuului *cabaliin* eli Illuminatiin. Samoin kuin Hillary Clinton. Donald Trump ei ainakaan silloin kuulunut, eikä taida kuulua vieläkään.

Cabalin miehistä myös Bushit halusivat olla kanssani tekemisissä. Nuorempi George tyrkytti tyttäriään. Vanhempi kutsui veneilemään kanssaan. Hän olisi halunnut nussia minua kalastusveneensä kajuutassa. Silloin hän oli vielä kävelykunnossa. Jotain merkittävyystani kertonee se, ettei Busheilla ollut varaa suuttua minulle, vaikka he tiesivät minun avoimesti teoretisoineen väitteillä, joiden mukaan Aleister Crowley oli Barbara Bushin biologinen isä.

Samuelin selvästi nauttiessa suorapuheisuudestaan, tyytyi Chris toppuuttelemaan taustalla. Mikäli Samuel ei pitänyt jostakin ihmisestä, hän ei antipatioitakaan salaillut. Toisaalta hän löysi itsestään äkkiä sievistelevän moralistin, mikäli tilanne sitä hänen mielestään vaati. Samuelin mielestä oli ensiarvoisen tärkeää, että kääntyisin juutalaiseksi ja ottaisın juutalaisen vaimon. Eihän siinä uskonnosta ollut kyse, vaan illuminati-tason juutalaisten toimijoiden jengi-mentaliteetista. Juutalaisesta uskonnosta otetaan vain ne elementit, mitkä toimivat omaksi parhaaksi satanistisen maailmanjärjestyksen pohjalta. Siis, ei rikkauksia *gentile*-porukalle. Kaikki rahat juutalaisille.

Yritin selittää Samuelille kyseisen toimintamallin kaatuvan omaan mahdottomuuteensa. Entä kun kaikki vauraus on saatu juutalaisille? Miten muut silloin tuovat oman panoksensa talouskasvuun ja oravanpyörän pyörimiseen? Katsooko *goyim* vain vierestä juutalaisten porskuttamista? Tilanne on sama kuin Monopoli-pelissä. Kun yksi omistaa tarpeeksi, kuihtuvat muut hänen ylivoimaansa. Samuelin mielestä muiden pitää itse huolehtia siitä, ettei näin käy.

Joku ihmettelee mihin kaikki maailman rahat päätyvät? Tuntuuhan siltä, että lähes koko maailma on velkaantunut. Mikä Moolokin kita ahmaisee kaiken omaisuuden? Mitä juutalaiset oikein tekevät kaikilla rahoilla?

Kysyin asiaa Samuelilta, mutta hän ei antanut yksiselitteistä vastausta. Se vaan on juutalainen toimintamalli: Rahat pois kuljeksimasta. Goyim voi omistaa sen verran että tulee toimeen, ei enempää. Loput juutalaisille. Ei sillä että he enää enempää tarvitsisivat. Mutta mitä vähemmän rahaa muilla on, sitä suurempi arvo juutalaisten rahoilla on. Sitä helpompi muita on kyykyttää.

Juutalaisessa käsityksessä raha onkin vallan väline, ei niinkään maksuväline. Rahalla on suhteellinen arvo. Sen tuotanto, käsittely, lainaaminen ja arvon määrittäminen on tärkeämpää kuin mikään muu. Kun kaikki lasketaan rahassa ja kaikella on rahallinen arvo, voittaa juutalainen aina. Toki juutalaisilla on holokaustin valhe suojapeitteensä. Holokaustin takia juutalaisia ei saa arvostella. Jos edes vihjaat juutalaisista jotain negatiivista, olet heti natsi. Ja tietenkin rasisti.

Natsien keskitysleireihin toimittamat poliittiset ja uskonnolliset toisinajattelijat, romanit, intellektuellit, mielenvikaiset, kehitysvammaiset ja homot saivat seurakseen myös juutalaisia, mutta kuoliko heitä todella kuusi

miljoonaa kuten väitetään, vai kenties vain puoli miljoonaa? Ja oliko niin, että juutalaiset puhdistivat oman porukkinsa geeniperimää tappamalla sukurutsaisen ja muuten epäkelvon aineksen natsien keskitysleireillä?

Virallisissa yhteyksissä aiheella ei saa spekuloida. Monissa maissa holokaustin teoretisointi on jopa kriminalisoitu. Sen on päätetty olevan totta lain uhalla. Ihmisiä myös ärsyttää heidän joutuessa kyseenalaistamaan jotain jo sisäistämäänsä. Kantaa ei muuteta. Stalinisteilla oli tämä sama ongelma. Ja Barack Obaman kannattajilla. On puolustettu ja hehkutettu jotain joka osoittautuikin fiaskoksi. Vaatii kanttia myöntää olleensa väärässä. Itse en usko holokaustiin, mikä on joidenkin mielestä pöyristyttävää. Ihmisiä tapetaan koko ajan joka puolella, mutta silti holokausti, jota ei siis edes tapahtunut, on muka jotenkin merkittävä tapaus ihmiskunnan historiassa. Entäs USA:n ja Israelin toimet Lähi-Idässä?

Lynn Forester de Rothschild sanoi, ettei Israelin ja sen naapurimaiden vihanpito tule ikinä päättymään. Ei sen ole tarkoituskaan päättyä. Kenties Israel ottaakin pala palalta haltuunsa koko Lähi-Idän, kunhan alueen maiden alkuperäiset asukkaat on ensin lähetetty pakolaisina Eurooppaan. Samalla saadaan tilanteeseen tuskastuneet eurooppalaiset inhoamaan joko itseään tai muslimeita. Vastakkainasettelu kiristyy tuottaen satanisteille niin makeaa negatiivista energiaa.

En osaa suoraan sanoa, kenen syytä vuoden 2015 pakolaiskriisi on. Yhtäkkiä miljoonat ihmiset, joista valtaosa nuoria miehiä, käveli Lähi-Idästä kohti Eurooppaa. Osa näistä ns. matuista olisi pitänyt ohjata suoraan USA:han. Amerikkalaiset eivät kuitenkaan halua mahdollisia terroristeja maaperälleen. He sotivat vain vieraalla maaperällä. Näin kansa saadaan tukemaan jatkuvaa sotimista.

Ehkä USA:n ja Israelin koalitio hakee suvereniteettia, jonka turvin he saisivat tehdä Lähi-Idässä kuten haluavat, ilman että kukaan puuttuu asiaan. Sehän on ollut heidän tapansa toimia. Jatkaa siekailematonta sotimista niin kauan, että ihmiset turtuvat koko asiaan. Etenkin kun tiedonvälitys on heidän hallussaan. Kansainvälinen oikeus ei tunnetusti koske Israelia ja USA:ta. Nämä kaksi valtiota tekevät miten haluavat, ja sionistinen media myötäilee perässä.

7.

Kotoisen SM-Liigan lisäksi toinen urheilullinen kiinnostuksen kohteeni oli Englannin Valioliiga. Ehdotin siis Samuel O'Neillille, että Tottenham Hotspur voisi olla toimiva ratkaisu. Myös seuran pääomistaja Joe Lewis vaikutti kiinnostuneelta laajentamaan seuran omistuspohjaa. Tottenham tuntui lisäksi sopivan kokoiselta seuralta. Se ei ole pikkuseura pieneltä paikkakunnalta, mutta ei toisaalta Chelsea ja Arsenalin veroinen globaali tuotekaan. Tottenhamilla tai Spursilla, kuten seuraa Britanniassa kutsutaan, on paljon kasvunvaraa.

Jotain tekemistä minun oli keksittävä, kuten Samuel asian ilmaisi. Hän oli todellinen suoran toiminnan mies. Kun Samuel katsoi, että päiväni

poikamiehenä saivat olla ohi, pestasi hän Kalle Isokallion etsimään minulle morsianta. Hän oli ymmärtänyt, että Isokallio on mielestäni jämäkkä ja luottamusta herättävä tyyppi, ja laittoi heti pyörät pyörimään. En tiedä kuinka paljon hän maksoi Isokalliolle, ja tämä luultavasti kiistää koko asian, mutta näin se vaan meni.

Nokian entinen toimitusjohtaja Isokallio oli jo aikaisemmin saanut vihiä rikkauksistani, ja otti jostain syystä asiakseen houkutella minua jonkinlaiseen herrakerhoon, jota hän kavereineen piti Palace-ravintolassa, Helsingissä. Hänen mielestään minun oli hyvä tutustua uusiin ihmisiin. Hän kertoi ehdotelleensa samaa Kimi Räikköselle, mutta Kimi ei ollut kiinnostunut hänen neuvoistaan ja kontakteistaan. Ehkä Isokallio piti minua uusriikkaana junttina, joka oli rahoineen neuvoton ja kaipasi pientä ohjeistusta. Lupasin kyllä tulla aterioimaan Palaceen, mutta en tietenkään enää seuraavana päivänä muistanut koko asiaa.

Joka tapauksessa Tottenham Hotspur -hanke nytkähti eteenpäin pikavauhtia ja yhtäkkiä minä siis ”omistin” neljäsosan Tottenhamista, vaikka en ollut ikinä seuran toimistolla tai stadionilla käynytkään. Monien Suomessakin ihmettelemä kauppa syntyi, kun O'Neill lähetti minusta valmistetun kloonin mittatilauspuvussa vakuuttamaan Daniel Levyn ja omistaja Joe Lewisin. Klooni käyttäytyi moitteettomasti, puhui virheetöntä englantia ja tiesi kaiken tarvittavan jalkapallosta ja urheilubisneksestä. Sen mielipiteistä minulla ei ole tietoa. Tuskin sillä sellaisia onkaan, sillä mielipiteethän perustuvat tietämättömyyteen. Muistojani kloonilla ei välttämättä ole, ajatusmaailmasta en tiedä. Erityisen mielenkiintoista on kuitenkin se, että itselläni on jotain kloonin muistoja. Johtuuko se siitä, että olen ollut sen läheisyydessä ja aivoni ovat poimineet kloonin ajatuksia ilmasta antennin tavoin? Että kloonin aivot ovat tismalleen samalla ”taajuudella” kuin omani ovat.

Klooni saadaan ohjelmoitua noudattamaan tiettyä protokollaa. Se ei suostu keskustelemaan asioista, joihin sen ei haluta ottavan kantaa. Ihminen etsii keskustelussa yleensä vahvistusta jo olemassa oleville käsityksilleen. Mikäli hänelle ei tarjota haluamaansa, hän hakee sitä itse. Mikäli hän ei saa minkäänlaista vastausta kysymyksiinsä, on hänen tyytyminen siihen minkä jo tiesikin. Asia on siis kuten hän oli arvellutkin sen olevan. Näin klooni selviää keskusteluista kunnialla. Se on viisaasti vaiti.

Kun negatiivisesti varautuneet entiteetit, kuten reptilianit, valmistavat kloonin, tulee siitä ulkoisesti alkuperäisen kaltainen. Sitten asennetaan sisäisiä ominaisuuksia: taipumuksia, tietoja ja taitoja. Mitä halutaankin. Silti, vaikka klooni on teknisesti kyvykäs kitaristi, se ei osaa säveltää. Sen aivoista puuttuu se elämänmatkan aikana kertynyt rihmasto, jota käyttää luovaan ongelmanratkaisuun. Klooni joko tietää tai sitten ei. Se ei sovelle. Klooni eroaa alkuperäisestä niiltä osin kuin henkilö on elämänsä varrella geneistä riippumattomista tekijöistä johtuen muovautunut. Omalla kloonillani on parempi iho ja enemmän hiuksia kuin minulla. Lisäksi sen sukupuolielimet ovat isommat kuin mitä itselläni. Mutta kloonin penis ei varmaankaan ole käyrä kuten minulla.

En tiedä kauanko ihmisiltä menee kloonin saattamisessa käyttökuntoon.

Reptilianeilta se onnistuu käden käänteessä. Illuminati käyttää klooneja monessa yhteydessä. Esimerkiksi Barack Obama perheineen ovat kaikki klooneja. Samoin hevibändi Metallica ja laulaja Noel Gallagher. Samuel O'Neillin mukaan Obama sai toimia kuukauden presidenttinä, sitten hänet murhattiin ja korvattiin. Aito Obama oli kuulemma liian riskialtis noin tärkeään tehtävään. Kloonausta käsitellään enemmän kirjoituksessa "Reptilianit".

Joe Lewis ja Daniel Levy olivat tyytyväisiä saadessaan osaomistajaksi upporikkaan satanistin, joka oli vieläpä kääntymässä juutalaiseksi. Levy ihmetteli minulle kuinka menestys oli karttanut seuraa. Ehkä siihen oli nyt tulossa muutos. Sain postissa jos jonkinlaista brosyryä seuraa koskien, mutta ne vietiin minulta tietoenkin pois. Tätä nykyä en postejani pääse vilkaisemaankaan. Niin hyvin satanistit ovat Suomen Postiin soluttautuneet. Vaan valitapa Postin palveluista ja saat vastaukseksi vain vaivoin peiteltyä halveksuntaa ja ylenkatsetta, vaikka kirjeiden ja erityisesti rahalähetysten katoaminen on yleinen ongelma.

Hyvin pian Daniel Levy haistoi palaneen käryä. En enää puhelimesta ollutkaan se sulavasanainen bisneshai, vaan pelkkä turkulainen sekatyömies, jonka englannin taito ei todellakaan taipunut bisnesjargoniin. Levy oli tuohtunut, mutta ei tuntunut tietävän mistä on kyse. Hän kyseli minulta ketä pelaajia haluaisin Tottenhamin paidassa nähdä, mutta ei minulla siitä juuri mielipidettä ollut. Yritin järjestää seuraan mm. Federico Machedan, josta kävin kiivaista keskusteluja Sir Alex Fergusonin kanssa. Machedalle siirto olisi sopinut, mutta Fergusonin mielestä oli kestänyt, että halajin hänen pelaajaansa, jolle hän ei tosin itse antanut kunnon näytönpaikkaa, koska tämä ei kuulemma puolusta tarpeeksi. Ferguson yritti leimata kiinnostukseni Machedaa kohtaan homoseksuaaliseksi. Hän ehdotti toisaalta, että ostaisin Manchester Unitedin enkä Tottenhamia. Hän kun ei uskonut seurauksiin omistajiin Glazerin perheeseen, eikä tullut heidän kanssaan toimeen.

Jostain syystä Ferguson kysyi heti ensimmäisen puhelunsa alussa, tunsinko ketään "firmasta"? Eli kuninkaallisista. No, enpä voi sanoa tunteneeni, vaikka Prinssi Harry kylläkin yritti tehdä kanssani tuttavuutta. Pakko myöntää, että olin kiinnostunut hänen serkustaan Zara Phillipsistä. Ja olihan Harrykin hauskan oloinen tyyppi. Hän valitteli miten David Icke pitäisi saada kuriin. Tämä kun halveerasi kirjoissaan ja esityksissään hänen isoäitiään. Samaa sanoi George W. Bush Ministry-yhtyeen Al Jourgensenista, johon ei kuulemma saanut mitään otetta. Laulaja Lily Alleninhan Bush laittoi kuriin sabotoimalla tämän kaksi ensimmäistä raskautta. Ehkä on niin, että jotkut ihmiset saavat tehdä ja sanoa mitä he haluavat. Kyse saattaa olla motiiveista. Jourgensenin lähtökohta Bushin pilkkaamiseen saattaa olla eri mitä Allenilla.

Minuun olivat yhteydessä monet muutkin valioliigatason managerit ja seurojen omistajat. Neuvoin managereita pitämään yhtä. Työhän on hyvin stressaava, joten on hyvä saada vertaistukea kaltaisiltaan. Tämä olikin Sir Alexin vanha kikka. Kaveerata vastustajiensa kanssa, ja onkia mahdollisesti tietoa asioista tätä kautta. Rakentaa siltoja. Tätä nykyähän kaikki managerit kaulailevat ja ovat hyvää pataa. Tai en ole ihan varma, koska en enää seuraa jalkapalloa.

Spurs-pomona olin heti yhteydessä myös maailman huippufutaajiin. En tiedä, miten heidät kaikki saatiin uskomaan minun olevan jonkinlainen vertaansa vailla oleva sateentekijä? Ehkä se oli osa reptilianeilta ostettua magiaa. Barcelonan pelaajat Lionel Messin johdolla ottivat minulta vastaan treenivinkkejä. Neuvoin heitä pelaamaan pienpeliä määrällä kentällä juoksulenkkarit jalassa. Sijoittumista ja tukijalkaa harjoittaakseen. Pep Guardiola soitti kauhuissaan peläten tähtiensä loukkaantuvan.

Messi sanoi, että jos rahasta sovitaan, hän voisi periaatteessa olla valmis tulemaan Spursiin, koska oli kiinnostunut kuinka pärjäisi Englannin liigassa, eikä halunnut välttämättä pelata koko uraansa samassa seurassa. Tiedä sitten kuinka vahvasti Messi oli satanistisen manipulaation kourissa näin sanottuaan? En usko hänen haluavan Englantiin potkittavaksi, mutta mistäpä sen tietää. Enemmän kuin Messiä, yritin havitella Cristiano Ronaldoa. Hän oli kuitenkin juuri kotiutunut Real Madridiin ja aikoi pysyä siellä.

Samuel O'Neill sanoi, etteivät Messi ja Ronaldo ole ihmisiä. Samaa sanoi Lady Lynn Forester yleisesti NBA-pelaajista. Mitä he sitten ovat? No, örkkejä tietenkin. Sanotaan, että yleisesti ottaen örkit vaihtelevat kantamiaan kehoja jopa päittäin. Ilmeisesti kuitenkin Messi on aina Messi ja Ronaldo Ronaldo. Aivan huippupelaajat eivät treidaa kehojaan. Sanotaan myös, että samat örkit saattavat pelata vuosikymmeniä yhdessä seurassa. Näin ainakin ManU:ssa. He vain kaappaavat aina kantaakseen uuden kehon, joka sitten värvätään seuraan. Tai sitten seuraan sopimuksen tehnyt örkki antaa näiden Manchesterin örkkien pelata kantamaansa ihmishahmoaan. Kuka esittää ketäkin vaihtelee tarpeen mukaan. Huippu-urheilu ja palloilusarjat ovat vain kulissi, jonka puitteissa örkit mittelevät voimiaan.

”Aina samat pelaajat, vuosikymmenestä toiseen”, ManU:n örkki-kannattajat tapasivat huokaista.

Daniel Levyn mielestä Tottenham ei kaivannut Messiä. Kaikki olisi kuulemma vaan pyörinyt hänen ympärillään. Tuohon aikaan kaikki alkoi pyörimään Gareth Balen ympärillä. Muutamaa vuotta myöhemmin hänestä hankkiuduttiinkin eroon ennätyssummalla. Sen Levy tuhlassi pelaajiin, joiden ympärillä toivoi kaiken pyörivän, mutta eipä sitten pyörinytkään.

Myös Zlatan Ibrahimovic otti minuun yhteyttä, vaikka ei Spursista niin ollutkaan kiinnostunut. Ehkä se johtui siitä, että olin kehunut häntä SVT:n haastateltua minua Turun yöelämässä. Mahtoiko sekään haastattelu olla sattuma? Varmaan yhtä aito sattuma kuin satunnaiset törmäämiseni maailmantähtiin lomareissuillani. RKP:n Stefan Wallin soitti ja halusi sanoa, että hän kyllä tiesi mihin huonon ruotsin sönkötykselläni pyrin. Olenhan tunnettu pakkoruotsi-vihaaja. Wallin yritti luoda välillemme jonkinlaista yhteyttä ja kyseli remontoimaan kesämökkkinsä räystäitä. Samalla olisimme voineet kuulemma paneskella. Samalla tavoinhan Jyrki Katainen saatiin lukittua pakkoruotsin kannattajaksi, vaikka ei itse kieltä puhukaan. Wallin yksinkertaisesti nussi Kataisen hiljaiseksi. Mutta eiköhän siitäkin videotallenne jostain löydy, kuten monien muidenkin irstailuista. Ehkä koko maailma pyöri siten, että poliitikoista ja liikemiehistä teetetään salavideoita, joiden avulla heitä sitten kiristetään.

8.

Myös Chelsea FC:n omistaja Roman Abramovits teki tuttavuutta kanssani. Hän oli tyytyväinen kun en ollut juutalainen ja koki aikeeni kääntymisestä kiusallisiksi. Häinkin oli kuullut virittelemästäni kielikiistasta ja pahoitteli, etten puhunut venäjää. Abramovitsin kanssa oli erikoista keskustella, sillä hän ei juuri luottanut englannintaitoonsa. Mielestäni hän puhui vähintään yhtä hyvin kuin minä, mutta ilmeisesti kuullun ymmärtämisessä oli vaikeuksia. Hän käyttikin tulkkia, joka käänsi venäjäksi kaiken mitä sanoin. Kun kerroin olevani epärehellinen ja laiska tulkki, tämä seurasi englanninkielistä lausettani venäjäksi kuin varjo. Abramovits kysyi tulkilta, miksi hän on sellainen? Tulkki kimpaantui ja kertoi vain kääntävänsä kaiken mitä sanon.

Hauskana sattumana olin noin vuonna 1998 törmännyt Helsingin Mannerheimintiellä Abramovitsiin. Hän tulistui kun en katsonut eteeni juttellessani kaverin kanssa. Hän kääntyi ja jäi sättimään minua venäjäksi. Kaveri sanoi, että lähdetään äkkiä pois. Hän näki jotain mitä minä en. Silloin 2010 en muistanut tätä, kun Abramovits otti sen hieman hämillään esille. Myöhemmin se palautui mieleeni.

Hieman yllättäen Abramovits vaikutti todella rennolta tyypiltä. Hänen kanssaan oli mukava heittää juttua. Chris O'Neill kuitenkin varoitti olemaan luottamatta häneen. Sovimme käyvämmme syömässä jossain hyvässä ”pektopahissa”, vaikka Abramovits kyllä sanoi, ettei ikinä syö ravintoloissa. Jotain yksityisiä klubeja ne kai sitten ovat. Meidän olisi kuitenkin ensin pitänyt tavata liikkuvan veden päällä, koska venäläisen taikauskon mukaan se deaktivoi paholaisen voimat.

Abramovits kertoi luottavansa ”oraakkeliin”. En tiedä tulevatko ennustukset ”Örkit” -kirjoituksessa käsitellyn Looking Glass -projektin kautta vai mistä, mutta niin uskoivat myös O'Neillit näihin ennustuksiin. Yleensä ne tavalla tai toisella pitävätkin paikkansa, ei vain tiedetä miten kauan niiden toteutumiseen menee aikaa. Jos tulevaisuus näytti pahalta, kertoi Abramovits muuttavansa kaiken. Hän ei eritellyt, mitä tuo kaikki piti sisällään, tai että oliko sekin jo laskettu ennustuksiin? En muista kaikkia hänen sanomisiaan, mutta jonkinlainen systeemi hänellä asiassa oli.

Abramovits kertoi että aion ryhtyä opiskelemaan venäjää ja muuttaa Venäjälle. Hän sanoi, että tulisin menettämään kaiken omaisuuteni moneen kertaan, mutta pysyisin silti vaikutusvaltaisena ihmisenä. Siksi hän varmaankin halusi luoda minuun suhteita. Hän ei tiennyt, että en tulisi olemaan satanisti. Sitä oraakkeli ei ollut kertonut. Abramovits kehotti erikseen paneutumaan venäjän lausumiseen, koska ulkomaalaisten venäjä saattaa kuulemma kuulostaa aivan sietämättömältä. Jos oppisin kielen hyvin, lupasi hän tarjota minulle töitä. Minulla tulisi kuulemma joka tapauksessa olemaan Venäjälle melko vaikeaa. Samaa sanoi muuten elokuvaohjaaja Sofia Coppolakin. Että muutan tulevaisuudessa Venäjälle ja asetun sinne. Perässäni muuttaa paljon muitakin länsimaalaisia, mutta lopulta jotain

menee pahasti pieleen ja ihmiset muuttavat takaisin lähtömaihinsa. Sain myös kuulla, että tulen olemaan tärkeässä roolissa Suomen valtiopolitiikassa.

Sain kuulla monia muitakin ennustuksia, joista muutamat ovat käyneet toteen. Ei kuitenkaan siten, että niillä olisi mitään merkitystä. Coppola esimerkiksi kertoi, että tulisin muuttamaan Kuurin kynnäällä sijaitsevaan Nidan kylään. Kävin Nidassa, mutta vasta kesällä 2016. Vielä 2010 en edes tiennyt missä koko paikka sijaitsee. Luulin että se on Tsekeissä. Mutta en kuitenkaan ole muuttamassa Nidaan. Satanistinen oraakkeli tiesi kuitenkin osittain aikomukseni.

Vaikka satanistit pyyhkivät muistini tehokkaasti, palautuvat asiat silti pikkuhiljaa mieleeni. Muistin Nida-ennustuksen kotiuduttuani kesälomareissultani Venäjän ja Baltian suuntaan. Mitä Coppolaan tulee, halusi hän eron minusta, koska tulen kuulemma vielä kyykyttämään häntä mennessä. Tulevaisuudessa ryhdyn ilmeisesti kiusaamaan ja vainoamaan satanisteja. Niitä jotka sen mielestäni ansaitsevat. Minusta tulee kuulemma kusipäinen ja ylimielinen vanha mies, jota vihataan yleisesti.

Oli muitakin ennustuksia kaikista maista joihin tulisin liittymään. Satanistit tulkitsivat näitä ennustuksia väärin. He ajattelivat, että muutan näihin maihin ja vaikutan niissä. He tulkitsivat ennustuksia satanistisen filtterin läpi. Ehkä heillä oli tieto, että muuttaisin ulkomaille. Tulisin kuitenkin vain käymään näissä maissa. Olin esimerkiksi aina halunnut käydä Vietnamissa. Satanistit antoivat ennustaa itselleen, että saattaisin muuttaa sinnekin.

"Sinne ei kannata edes mennä. Maa on niin täyteen kylvetty myrkkijä", yksi amerikkalainen sanoi. Kylvihän USA Vietnamin täyteen Agent Orangea ja muita kemiallisia myrkkijä. Saman he haluaisivat tehdä Suomelle. Vahingoittaa Venäjää siinä sivussa.

Vietnamiin ei amerikkalaisen kannata mennä muutenkaan. Juuri Vietnamin sodan myrkkijien vuoksi. Vuosia myöhemmin pääsin käymään Vietnamissa ja huomasin, että siellä ei amerikkalaisista pidetä. Kun ravintoloitsija kysyy sisään astuessasi oudon vittumainen pilke silmissään, oletko amerikkalainen, tietää että myrkytysvaara on todellinen.

Samuel O'Neill ei pitänyt ajatuksesta, että muutan Venäjälle. Hän perusteli kovin ja laittoi myös muita ihmisiä perustelemaan, miksi Venäjä oli niin huono maa. Ihmiset huonoja, ilmasto huono, meininki huono, arkkitehtuuri huono:

"Jos se olisikin sellaista kuin se kirkko Punaisella torilla, mutta ei se ole."

On mielenkiintoista nähdä miten asiassa käy. On vaikea uskoa, että muuttaisin Venäjälle. Kieltä ryhdyin opiskelemaan, mutta vasta syksyllä 2015, enkä ikinä oppinut sitä alkeita pitemmälle. Saattaa olla, että ennustus tarkoittaa lopulta pelkkää pitkäksi venähtänyttä matkaa. Eivätkä nämä ihmiset tieneet, että tulisin liikkumaan Venäjällä budjettimatkaajana, enkä minään suursijoittajana. Kuten Sofia Coppola sanoi, ennustukset ovat suuntaa antavia todennäköisyyslaskelmia.

Ehkä näiden ennustusten kanssa on vähän sama homma kuin muidenkin minua koskevien asioiden. Jos soitan vähän kitaraa, on minusta tulossa ”maailman paras kitaristi”. Jos katson jääkiekkoa ja kommentoin peliä, se tekee minusta taktisen gurun ja henkisen valmentajan. Jos puhun elokuvista, olen samantien ohjaaja tai vähintään dramaturgi. Kun laitan ruokaa, olen ”huippukokki” ja ravitsemus-ekspertti. Jos opiskelen vähän venäjää kansalaisopistossa, on minusta tulossa sujuva venäjän kielen taitaja. Ja niin edelleen.

Onneksi en sentään itse usko tähän hevonpaskaan. En näe itseäni erikoisena. Olisin mielelläni älykäs, mutta kun ei. En usko muutenkaan, että tulevaisuus on kiveen hakattu. Ennustetut skenaariot eivät toteudu, jos ihminen kykenee ylittämään itsensä. Tai toimii miten sattuu. Toimii vastoin luontoaan, halujaan ja järkeään. Tai hylkää kaiken itselleen tärkeän. Tai jos joku muu sotkeutuu kuvioihisi.

Ennustuksilla on varmasti muutenkin tietyt rajoitteet. Jostain voi aina tulla *deus ex machina*, joku yliveräinen ufo, joka laittaa koko taulun uusiksi. Hän voi tehdä sen siten, että kukaan ei edes huomaa mitään tapahtuneen. Onhan oltava myös niin, että ihmistä älykkäämmät lajit ovat joidenkin toisten lajien rinnalla mitättömyyksiä. Lopulta maailmankaikkeus on kuin numero kahdeksan. Se tekee silmukan. Alin mahdollinen ameeba kontrolloi kaikkein kehittyneintä elollista. Risteykohdassa on enemmän tilaa satunnaisuudelle. Tästä silmukasta ei pääse pois. On niin hienoa olla osa tällaista monimutkaista systeemiä. Kun vaan pääsisi paremmin yhteyteen kaikkeuden kanssa. Ja saisi enemmän rahaa.

9.

Jos kuitenkin puhutaan Tottenhamista, joudutaan puhumaan myös Daniel Levystä. Hänessä hauskaa on hänen steriiliytensä. Sen johdosta hän on henkisesti korkeammalla tasolla kuin valtaosa ihmisistä. Hän on älykäs. Hän näkee - ainakin näki vielä 2010 - örkit ja samalla paljon muutakin. Hedonistiset nautinnot tuntuivat puistattavan Levyä. Hän kavahti tupakointia ja oluen juontia. Sekstailu oli hänen mielestään likaista. Tiedä sitten mistä hän nautintonsa saa, mutta ainakin Spurs on hänelle kuulemma ”koko elämä”. Levy on varmaankin elementissään rahoja laskeessaan, tingatessaan, sekä stressatessaan kaikenlaisia mahdollisia asioita. Sellainen kuva hänestä syntyi, Joe Lewisin jättäytyttyä täysin etäiseksi hahmoksi. On silti muistettava, ettei Levy ole mikään lupsakka nallekarhu, vaan vittumainen ja pahansuopa satanisti. Hänen johdollaansa Spurs ei ainakaan mene konkurssiin, se on varma.

Joe Lewis teki omaisuutensa keinottelemalla aikoinaan toisen satanistin George Sorosin kanssa valuuttamarkkinoilla, vaikka ketäpä se kiinnostaa. Sorosista on pakko sanoa sen verran, että hän yritti saada minua hommiin johonkin NGO:hon. Suojatyöpaikkaan. Toisin kuin Samuel O'Neill, hän halusi pitää mahdolliset viholliset lähellään. Hän on poliittinen peluri, eikä mikään toope kuten O'Neill oli. En silloin halunnut suojatyöpaikkaa, mutta tätä nykyä (2025) se kelpaisi. Ei taida enää onnistua.

Toimeni Tottenhamissa jäivät lopulta vähäisiksi. Ainoa ansioni seurassa taisi olla Led Zeppelinin Moby Dickistä teetetty remix-versio (ilman rumpusooloa), jota soitettiin otteluiden väliajalla. Lisäksi pestasin Pasi Rautiaisen Harry Redknappin neuvonantajaksi. Olin ihastunut Rautiaisen juttuihin hänen TV-esiintymisiensä kautta, mutta hänen todellinen jalkapallotietämyksensä oli minulle arvoitus. Englantia hän ei ainakaan kovin hyvin osannut ja sitä Redknapp valittelikin, vaikka kehuikin Pasin olevan ”good talk”. Ehkä Redknapp kuvitteli saavansa Rautiaisesta uuden ”kaverin”, mutta siihen tämä ei ollut valmis. Nyt koko episodi on Rautiaiselle varmaankin nolo häpeä, jota hän joutuu allekirjoittamansa vaihtolopputietämyksensä nojalla peittelemään. Tai ehkä hän on saavutuksestaan ylpeä, en ole kysellyt.

Olisin mielelläni ollut mukana Tottenhamin stadion-hankkeessa. Keskustelimme Levyn kanssa siitä, ettei stadionia saa pilata tekemällä siitä samanlaista kuin Arsenalin Emirates. Katsomoiden pitäisi olla mahdollisimman lähellä kenttää ja päätykatsomoiden koostua vain yhdestä kerroksesta. Jokaiselta paikalta tulisi olla hyvä näkyvyys kentälle. Saa nähdä minkälainen heidän stadionistaan lopulta tulee.

Samaan aikaan suunnittelin rakennuttavani Helsinkiin Eläintarhan urheilukentän ja vanhan jäähallin väliin siirrettävällä katolla varustettua jalkapallstadionia, esikuvana saksalaisen Schalke 04:n Veltins-arena. Olin asiasta useasti yhteydessä kaupunginjohtaja Jussi Pajuseen, joka yritti samalla maanitella minua muuttamaan Helsinkiin kuviteltuine veroäyreinäni.

Pajunen naureskeli leväperäiselle suhtautumiselleni asioihin ja ehkä siksi katsoinkin mahdolliseksi taivutella minut muuttamaan Itä-Helsinkiin. Hänen mielestään oli kurjaa, jos Helsinki jakautuu rikkaaseen länteen ja köyhään itään. Mietin vaan, että ei kai se minun kontollani ole. Upporikkaana satanistina olisin halunnut tontin lännestä. Pajunen kyseli, mitä mieltä olin Helsingin asioista yleensä? Sanoin että heidän pitäisi rakentaa enemmän huokeita vuokra-asuntoja.

"Se ei olekaan niin yksinkertainen juttu", Pajunen vastasi mietteliäänä.

En tiedä mitä hän tarkoitti, enkä jäänyt sitä tenttaamaan.

Ehdotin hänelle, että vanhoilta VR:n makasiineilta Ruoholahteen kulkevasta rautatietunnelista tehtäisiin pyörätie.

"Kuinkahan kallis homma siitäkin tulee", hän naureskeli.

Olin tuohon aikaan sitä mieltä, että kaupunkien keskustoja pitäisi tiivistää, ja suunnattomine rikkauksineni olisin päässyt gryndaamaan Helsingin kantakaupunkia, vaikka aivan parhaat tontit olisivatkin varmaan jääneet rakentamatta. Pajunen kumppaneineen ehdotti, että voisin ottaa Topeliuksen puiston alueen työn alle. Eipä niitäkään tontteja halvalla olisi myyty. Kompensaationa lupasin rakennuttaa muutaman talon kaupungille omakustannushintaan ja lisäksi satsata julkisivuihin. Joku isokenkäinen ehdotti, että voisin harjoitella kaupunkisunnittelijana ja grynderinä rakennuttamalla ensin Otaniemen ryteikköihin muutaman

kerrostalokorttelin.

Kuitenkin, mitä tahansa sylki suuhuni toikin, otettiin se vakavasti. Ei se ollut niin hauskaa kuin miltä se kuulostaa. Kaikki halusivat hyötyä minusta. Olin kiistanalainen, mutta kanssani oli kuulemma helppo toimia. Paitsi suomenruotsalaisten ei ollut. Heille olin painajainen.

Eräs ”suru” soitti ja kertoi miten he Munkkiniemessä arvostaisivat, jos ymmärtäisin olla muuttamatta heille päin. Myös Pohjoisrannan Jörn Donner pelkäsi, että muutan hänen naapuriinsa. Kun kerroin hänelle ostavani koko kerrostalon ja vuokraavani sen mustalaisille, kanteli hän asiasta jollekin Hagertille ja yritti usuttaa tätä kimppuuni. Hagert sitten soitti minulle naureskellen, että vihaan kuulemma romaneja, mikä ei pidä paikkaansa. Toisin kuin suomenruotsalaiset, ovat romanit vähemmistö, joka vaalii omia tapojaan tuputtamatta niitä valtaväestölle. Jos Hagert olisi kuten Donner, hän vaatisi että kaikkien suomalaisten pitää opiskella romanikieltä.

Donner usutti myös poikansa soittelemaan minulle ja yritti naittaa minua laulaja Chisulle.

"Ilmeisesti sinulla ei sitten seiso", Donner tivasi... "Nooh, on minuakin homoksi luultu", hän jatkoi sympatisoiden.

Eikö Donner sitten ole homo? Pirun käyrä hän ainakin on. Sen huomasin 2015 syksynä Helsingin reissulla häneen melkein törmättyäni. Siinä hän sai maistaa omaa lääketään. Ilmeisesti Donnerilla oli pakottava tarve saada minusta irti jotain, millä puolustautua mediassa mahdollista murhayrityssyytettä vastaan. Edes yksi asia, millä lyödä vastaan. Sama pätee suomenruotsalasiin yleensä. He haluavat demonisoida minut, jotta terrorisoimiseeni olisi oikeutus. Toisaalta heille riittää, että joku hoitaa homman. Muut voivat sanoa, etten minä ole mitään tehnyt. Fasistisessa yhteisössä likaisen työn tekijät palkitaan mitalein. Muiden tehtävä on pitää suunsa supussa.

Helsingin ja Turun kaupunginjohtajien lisäksi olin yhteydessä Tampereen pormestariin Timo P. Niemiseen. Hän jätti itsestään asiallisen vaikutelman. Toki hänen oli erittäin vaikea suhtautua minuun ja ottaa minua vakavasti. Hän kysyi olenko rappari, ja oli tyytyväinen kun en ollut. Yleensä kaikki kuulemma ovat, mikä jotenkin risoi häntä.

Ajoin pikaraitiotiehanketta Tampereellekin. Olisin kustantanut ison osan koko hankkeesta, saadakseni reittien varrelta tontteja joille rakennuttaa. Tämä yhtälö ei miellyttänyt Niemistä. Hän piti sitä, kuten koko raitiotiehanketta hieman epäilyttävänä. Sitähän se olikin.

Yksi suunnittelemistani hankkeista oli tehdä Nokian Murhasaaren alueelle uusi puistomainen kaupunginosa. Niemisen mielestä Murhasaari oli hieman liian kaukana Tampereen keskustasta, mutta hän piti kuitenkin positiivisena, että suuntauduin hankkeineni Pirkanmaalle. Hän ihmetteli, miksen muuttanut asumaan Tampereelle? Olihan se kuitenkin vanhaa kotiseutuani.

Voisihan sinne muuttaa. Voisin muuttaa Helsinkiinkin, jos olisi varaa.

Mutta kyllä laadukas asuminen on puitteiltaan väljää ja puistomaista. Mitä enemmän on puita ja rakentamatonta maastoa, sen parempi. Kaupunkien keskustat ovat täynnä sähköä ja saasteita, jotka stressaavat tottuneitakin city-ihmisiä, vaikka he eivät sitä itse huomaakaan. Viheralueet tasaavat saasteita ja sähkösaasteilyä. Jotkut ovat toki immuuneja kaikenlaiselle säteilylle, mutta suurin osa ihmisistä käsittääkseni ei.

En asuisi Suomessa välttämättä meren rannalla, koska suurimman osan vuodesta sieltä tuulee melko ikävästi. Ihmisillä on taipumus rakentaa ympärilleen näyttäviä puitteita käytännöllisyyden kustannuksella, mutta Suomessa tällainen esteettisyys loistaa poissaolollaan ja kaikesta tehdään tarkoituksenmukaista. Suomalaiset arkkitehdit ovat sielultaan insinöörejä, vailla halua kehittää visuaalista näkemystään. Ulkonäköasiat ratkaistaan kokeilemalla sokkona mitä mieleen juolahtaa, koska aitoa näkemystä ei ole. Olen joutunut hyväksymään tämän, enkä haikaile pittoreskejä kylänraitteja tai uusvanhoja rakennuksia. Toisaalta on pakko myöntää, että ulkomailla sitä joskus ihmettelee, miten pienillä ratkaisuilla taajamat saadaan viihtyisiksi. Suomessahan on se ongelma, että ympäristö on suuren osan vuodesta epäviihtyisä. Etenkin nyt kun kunnan talvia ei ole. Esteettiset näkemykset ovat aina myös aikaan sidottuja, eikä olisi siis ihme vaikka vanhoja elementtikerrostaloja pidettäisiin muutaman kymmenen vuoden päästä tyylikkäänä. On kuitenkin sanottava, etten ole ikinä ymmärtänyt arkkitehtien yleistä näkemystä maalaamattoman betonipinnan kauneudesta. Miksei taloja voisi maalata hillityn värikkäiksi? Elinkaariajattelu voitaisiin yhdistää ajatukseen isoisän kirveestä, jolloin pystyyn saatua rakennelmaa voidaan tarpeen vaatiessa korjata ja muokata haluttuun suuntaan. Elementtitaloille on toteutettu julkisivuremontteja, jotka saavat nuo vanhat rumilukset näyttämään uusilta ja hohdokkailta. Rakennuksestahan voidaan myös säästää pelkkä julkisivu, joka vuorataan uusilla täyhteillä. Lopulta mikään ei ole alkuperäistä, mutta mitä väliä sillä on?

Samaa ajatusta Theseuksen laivasta voidaan viedä myös pidemmälle ja korjauttaa esim. Gizan pyramidit tai Ateenan Akropolis-kukkula alkuperäiseen asuunsa. Ketä kiinnostaa, että ne eivät enää silloin olisi antiikkia? Onko parempi antaa niiden pikkuhiljaa rapistua kokonaan pois? Jos pyramideista oltaisiin pidetty hyvää huolta läpi niiden elinkaaren, pidettäisiin sitä itsestäänselvyytenä. Kuitenkin nyt katsotaan remontin olevan liian myöhäistä. Kuluisi sata vuotta, eivätkä entisöidyt pyramidit harmittaisi ketään. Päinvastoin. On sääli, että ihmiset näkevät vain oman aikansa, ollen sokeita laajemmalle aikaperspektiiville. Ihmisten tulisi nähdä itsensä jälleensyntyvinä siihen maailmaan, jonka he jättävät taakseen, jolloin he eivät kokisi itseään niin pieniksi osiksi koko maailmankaikkeutta. On ehkä ilo syntyä ja elää, mutta myös kuolla, kun vartalo on käynyt käyttökelvottomaksi elämiseen. Onhan muutenkin pakko tehdä tilaa uusille tulokkaille. Niin lyhyt on ihmisen elontaival, ettei sitä kannata käyttää pelkkään oman edun tavoitteluun. Sen sijaan kannattaisi remontoida ympäröivää maailmaa päivittäisillä valinnoillaan, jotta se olisi halutun kaltainen sitten kun tulee joskus takaisin muussa olomuodossa.

Satanististen porvareiden aikaan saamat peltihallit ja tarpeettomat ostoskeskukset näivettävät kaupunkien keskustat, eikä se ole sattumaa. Luultavasti samat tahot ostavat pian keskustojen liiketilat ja asunnot puoli-

ilmaiseksi ja tekevät lopulta hyvän tilin. Ehkä tulevaisuuden Suomessa kehäteiden varsien marketit ja hallit kumisevat tyhjyyttään tai ovat kaikki kirpputoreja, kun vähäiseksi jäänyt ostovoimainen eliitti shoppailee keskustan liikkeissä. Eipä se minua muuten niin vaivaa, mutta en suostu hyväksymään köyhien ja rikkaiden jyrkkää erotusta toisistaan. Sama linja erottaa satanistit laamanneista ja elintarvikkeilla myrkytetään kaikki ne, jotka voisivat satanistisille päättäjille hanttiin laittaa. Ihmiset myrkytetään, jotta ilman satanismia olisi mahdotonta pärjätä.

Mielestäni köyhien kannattaa käydä ostoksilla ns. rikkaiden paikoissa jos ei muuten, niin ihan piruuttaan. Saman hintaista se ruoka on Stockmannilla kuin Siwassakin. Samasta syystä kaikkea ilmaistarjontaa kannattaa välttää. Jos jostain saa jotain ilmaista suuhunpantavaa, on kyseessä yleensä jonkin sortin myrkyttäjäiset, joihin ei kannata osallistua. Ihmisiä myrkytetään fluorin lisäksi raskasmetalleilla kuten lyijy, kadmium ja alumiini. Satanistinen eliitti myrkyttäisi ihmiset mielellään jo vesijohtovedellä. Niin tehdäänkin, mikäli päättäjät vaan asiaan suostuvat. Sitä Samuel O'Neill ehdotti Aleksii Randellillekin. Turun vesijohtoveteen fluoria. Randell ei suostunut.

Laitilan Wirvoitusjuomatehtaan Rami Aarikan O'Neill kuitenkin sai taipumaan tahtonsa.

"Sinne meni, en kyllä oikein tiedä miksi edes suostuin tähän," Aarikka läähätti epäuskoisena.

Kaipa hän haki minulta turvaa selustaansa. Samuel O'Neill oli ehdottanut, että hän lisäisi yhtiön limonadeihin fluoria. Hän suostui tähän, koska hänen oma tahtonsa ei ollut kyllin vahva vastustamaan sitä voimakasta manipulaatiota, johon Samuel kykeni.

10.

Helsingin futisstadion-hanke, kuten kaikki muukin sai lopulta jäädä, kun en suostunut satanistiksi, mutta on välillisesti syytäni, että Guggenheimin miehet manipuloivat Jussi Pajusen museohankkeensa taakse. Onneksi sitä latoa ei sentään tule Turkuun, siitä voi jokainen turkulainen olla iloinen.

Tottenhamin ”omistajana” toimiminen oli kuitenkin siinä mielessä mielenkiintoista, että erilaiset maailmantähdet ja suomalaiset vaikuttajat soittelivat lippuja ja aitioita kysellen. Hyvin nopeasti sekin alkoi ottamaan päähän, mutta sain silti ilmaislippujen jakamisesta pientä nautintoa umpisaidan Levyn sadatella toimintaani. Hän jaksoi ihmetellä, kuinka en ikinä muistanut mitä oltiin edellisena päivänä sovittu, ja miten en ymmärtänyt puoliakaan hänen vaikeaselkoisista puheistaan. Taidettiin siinä Levynkin poikaa viedä kuin litran mittaa.

Veikkauksen Risto Nieminen oli innosta piukeana ja kaavaili jo haastattelua Veikkaajaan (nykyinen Urheilusanomat). Lasse Lehtinen ja se Leedsia kannattava mainosmies halusivat heti kauttani lippuja peleihin. Luultavasti he järjestivät itselleen Lontoon matkat vain, jotta voisivat päästä

Tottenhamin matsiin kauttani. Peter Nyman oli valmis unohtamaan vanhan kiistamme päästäkseen kaveriksi, vaikka vastustinkin pakkoruotsia. Pertti Alaja hoiti kauttani bonuksia naisfutaajille. Hänellä oli pokkaa pyytää rahaa ja hän osasi tehdä sen taiten.

Aki Riihilahti ihmetteli koko kuviota, jonka ei hänen mielestään pitänyt olla mahdollinen, koska en ollut juutalainen. Kerroin Riihilahdelle kääntyväni juutalaiseksi, mikä löi hänelle kerrankin jauhot suuhun. Hänen mielestään olisi kuitenkin hyvä, jos kauttani pääsisi suomalaisia jalkapalloilijoita Valioliigakentille. En ole ikinä pitänyt Riihilahdesta, eikä asiaa auttanut se, että hän nyt tenttasi jalkapallotietämystäni saadakseen tietää kuinka hyvin olen sisällä pelissä.

Jostain syystä minua ärsyttivät suomalaisten silmätekevien lippupyynnöt. Koin heidän lähestymisyrityksensä vaivaannuttaviksi. En tiedä mikä siinä oikein oli, mutta ehkä moni heistä oli liian tyrkky tehdäkseen hyvän vaikutelman. Ehkä he kuvittelivat, että koska minä olen satanisti ja he ovat satanisteja, olemme kaikki yhtä suurta perhettä. Minua on aina ärsyttänyt se, että tavalliset kansalaiset maksavat joka asiasta täyden hinnan, kun varakkaat ja vaikutusvaltaiset pääsevät jonon ohi ilmaiseksi. En usko että se olisi muuttunut, vaikka satanismiin olisin jäänytkin. Brittiläisiä maailmantähtiä kuitenkin hyysäsin ilmaisaitioineni minkä ehdin. Robert Plant, Noel Gallagher ja Paul McCartney saivat mitä kehtasivat pyytää ja enemmänkin, mutta Lasse Lehtinen joutui seurueineen tyytymään tavallisiin penkkiriveihin.

Kun Samuel O'Neill oli antanut minun vähän aikaa leikkiä seurapomoa, hän veti koko projektin alas kunnes olisin kääntynyt satanismiin. Rautiainen sai samalla kenkää ja hänet kaiketi lahjottiin/manipuloitiin hiljaiseksi koko asiasta. O'Neill määräsi hänet soittamaan minulle vittuillen kuinka olin kuulemma kuvitellut koko jutun. Sana oli kuitenkin kiirinyt sen verran, että legenda suomalaisesta Spurs-omistajasta jäi elämään.

Samuel O'Neillin mielestä minun olisi pitänyt esittää milloin mitäkin, mutta kuka sellaista jaksaa jos ei ikinä näe lanttiakaan? En todellakaan aikunut esittää olevani miljonääri, vaan vedin mattoa O'Neillin jalkojen alta sen minkä pystyin. En halunnut joutua tilanteeseen, jossa minun olisi pakko tehdä kuten O'Neill käskee, jotta voisin vastata huutooni.

Valitin asiasta Samuelille ja Chrisille, jotka esittivät minulle yleensä *good cop, bad cop*- skenaariota. Chris oli ymmärtäväinen, Samuel ei. Samuelin mielestä minun olisi pitänyt esittää naisille olevani miljonääri saaden heidät levittämään reitensä, ja kun nainen lopulta vaatisi nähdä "the color of your money", voisin jättää hänet opportunistisine ajatuksineen ja siirtyä eteenpäin etsimään "oikeaa rakkautta".

Olihan siinä tietty järki, mutta samalla olisin tehnyt itsestäni ihmisen, joka esittää miljonääriä. Samuelin tuntui olevan todella vaikea ymmärtää, ettei minulla ollut kymppitonniakaan tililläni. Hän ei suostunut käsittämään, kuinka joku voi olla niin köyhä? Koska elin kädestä suuhun, en yksinkertaisesti kyennyt esittämään rikasta. Se oli kertakaikkiaan mahdotonta.

Näin jälkikäteen asiaa miettiessä tulee mieleen, oliko tämäkin osio tarinasta pelkkää vittuilua minulle? Vai oliko Samuel O'Neill todella niin typerä kuin mitä hän antoi ymmärtää? Ainakin sain postissa kuusinumeroisen shekin, jonka yritin sitten lunastaa kuulemma päivän liian myöhään. Sain O'Neillilta myös jonkinlaisen pankkikortin, jonka kuitenkin pilkoin samantien saksilla palasiksi. Voi toki epäillä Samuelin lähettäneen minulle pankkikortin samalla manipuloiden minut tuhoamaan sen, saaden minut inhoamaan ja syyttämään itseäni.

Totuus on kuitenkin se jonka jo edellä kävin läpi: "Joku jossain" - joku ufomies - ei halua, että saan keneltäkään rahaa. Ehkä tämä taho ajattelee, että minun elämäni ei helppo raha kuulu. Raha pitää ansaita itse. Tiedä sitten missä menee raja? Jos satun aidolla tuurilla voittamaan Vakiossa, otetaanko sekin minulta pois? Onhan aina mahdollista, että joku on sumplanut tuon voiton minulle.

Jossain vaiheessa Samuel sanoi, että koska minulle ei voinut antaa rahaa, saisin pyytää mitä tahansa muuta. Pyysin häneltä The Lord of the Rings - sormusta. Virallista replikaa elokuvassa käytetystä sormuksesta. Ns. aitoa kopiota. Ajattelinhan hänen jälleen kerran vain viihdyttävän itseään kustannuksellani. Hän suuttui.

"Voisit pyytää mitä tahansa ja alat pelleilemään", hän sanoi. "Mitä sinä sellaisella sormuksella teet?"

Sanoin, ettei se ole niinkään käyttösormus, vaan sellainen jota pidetään lähinnä juhlissa ja merkkipäivinä.

Ei kulunut aikaakaan kun Samuel ja Chris soittivat kertoakseen oikeanlaisen sormuksen löytyneen. Samuel sanoi pitävänsä minua idioottina. Saisin kuitenkin vielä uuden toivomuksen. Mietin hetken. Sitten keksin. Olin aina halunnut Karvinen t-paidan "I hate Mondays" -tekstillä.

"Minkä värinen?" Chris kysyi kirjurin ominaisuudessa.

"Harmaa, melearattu" vastasin.

"Muita värejä?"

"Jotain oranssia ja keltaista."

"Karvinen on oranssi", Chris sanoi.

"On siinä muitakin värejä", vastasin.

"Onhan siinä selkäpuolella vähän mustaa, mutta pääväri on oranssi."

"Niin, siinä on sellaisia mustia hieman erikoisia viiruja."

Tätä rataa soljui keskusteluni Chrisin kanssa, kunnes Samuel purskahti nauruun. Hänellä oli toki huumorintajua. Olihan hän mm. piruuttaan liittynyt Skepsikseen, ja nautti käydessään yhdistyksen tapaamisissa päivittelemässä, miten joku voi uskoa ufoihin ja niin edelleen.

Monet ihmiset ihmettelivät minulle vuosien varrella, miten Rauno-isäni pystyi toimimaan laivan päällikkönä? Samalla tavoin ihmettelin itse, miten Samuel oli kyennyt rakentamaan 80 miljardin dollarin omaisuuden? Oli hän niin lapsellinen ja ylimielinen. Eikä ollut Chris kauaksi puusta pudonnut. Jo

ennen kesää 2010 Samuel soitteli minulle muutamia kertoja. Kyse oli aina rahasta. Mitä sillä tekisin? Mihin sen laittaisin? Kun sanoin rakennuttavani rahasäiliön ja ympäröiväni sen vallihaudalla, Samuel kysyi, eikö veteen pitäisi istuttaa piraijoita? Minun oli jo muutenkin vaikea ottaa Samuelia tosissaan. Koko juttu oli niin uskomaton. Sitten hän lähti vielä mukaan vitseihini. Jos unohdetaan ufot, voi sanoa että Samuel mokasi minun saattamiseni satanistiksi. Mutta eipä siinä ole onnistunut kukaan muukaan.

11.

Moni minua 2010 lähestyneistä satanisteista ärsyyntyi heti kättelyssä, kun kielsin kykyni ja rikkauteni. Kun minulle ehdoteltiin tapaamista, kieltäydyin vetoamalla rahan puutteeseen. Enhän halunnut olla pummi, joka maksattaa laskun toisella. Se todella ärsytti ihmisiä. Monien mielestä minun olisi pitänyt vetää oma roolini arvoituksellisena uusrikkaana samalla tavoin kuin kaikki muutkin vetivät omansa. En halunnut lähteä siihen, koska en saanut ikinä itse mitään konkreettista. Vain pelkkiä lupauksia ja uhkailua. Samaan aikaan kun satanistit yrittivät leipoa minusta kaltaistaan, työskentelin rakennusapumiehenä ja dokailin viikonloput. Ehkä heidän olisi kannattanut ensin hoitaa minut johonkin hyvään työpaikkaan ja sitä kautta saada minut osaksi parempaa luokkaa ja seurapiirejä.

Muistan kuinka loppusyksystä koko projektin jo karahdettua kiville Samuel O'Neill myönsi minulle, että satanistien oli alunperin tarkoitus ajaa minut suurinpiirtein katuojaan, mistä O'Neill olisi minut sitten nostanut minut ylös tarjoten satanismiin kautta mahdollisuuden uuteen elämään rikkauksineen. Että minut oltaisiin kiusattu henkiiheveriin ja sitten myöhemmin olisin päässyt kostamaan kiusaajilleni. Näinhän ei ikinä käynyt, vaan esim. Sampo Axelsson ja kumppanit pääsivät touhuistaan kuin koira veräjältä.

O'Neill teki myös selväksi, ettei törmäämiseni milloin kehenkin supertähden tai miljonääriin ei ollut sattumaa, vaan niiden piti vetää minut mukanaan satanismiin syövereihin. Nyt uskon, että kaikki kohtaamani tähdet ja merkkihenkilöt olivat eräänlaisia satanistisia marionetteja. Ollessani 2007 Riiassa lomamatkalla neljä yötä, törmäsin moneen kuuluisuuteen, mutta en pitänyt sitä mitenkään erikoisena. Enää niin ei tapahdu, mikä on toki hyvä asia.

Yrittäessään väkisin houkutella minua purjehtimaan pienellä purjeellani satanismiin satamaan, Samuel O'Neill lupasi minulle kaiken. Olisin ”saanut” vaimokseni jonkun valovoimaisen supertähden ja varakkuutta enemmän kuin kellään muulla suomalaisella. Olisin päässyt vapaamuurareissa suoraan asteelle, jonne yleensä päästään yli 70-vuotiaana. Olisin saanut osuuden *Tapesista* eli Kikewatchista ja kaikki juutalaiset kontaktit. Suoran puheyhteyden Suomen ja maailman johtaviin poliitikoihin, ystävikseni merkittävimmät Hollywood-toimijat ja musiikkimaailman legendaarisimmat tähdet. Olisin päässyt päättämään ja vaikuttamaan. Olisin ollut ihailtu ja kiiteltu hyväntekijä, jonka pimeää puolta mikään media maailmassa ei olisi päässyt kartoittamaan. Jos minua muiden satanistien lisäksi olisi joku ihmetellytkin, olisi hän pian unohtanut ajatuksensa.

Tottenham Hotspur oli tietenkin vain yksi houkutus lisää saada minut satanistiksi. Mutta miten olisin voinut haluta jotain sellaista, mitä en pysty lainkaan kontrolloimaan? O'Neill syöksi minua joka suuntaan ja sitten hihitellen pyyhki muistiani, jotta en ikinä tajuaisi mitään. Sitten ihmeteltiin miksen halua satanistiksi? Eihän koko touhussa ollut minun näkökulmastani mitään mieltä, kun olin pelkkä Samuel O'Neillin leikkikalua, joka ei pystynyt aidosti tekemään yhtään mitään.

Jos teoretisoidaan, että olisin kyennyt ”jättämään jäsenanomuksen”, oltaisiin minut kylmästi eliminoitu melko pian ja kenties korvattu kloonilla, joka sitten muutaman vuoden päästä oltaisiin tapettu. Siihen olisi loppunut tämä outo näytelmä, josta yritän nyt parhaani mukaan ottaa selkoa.

Maailma jossa elämme on jakautunut kahtia. Satanisteihin jotka tietävät ja muihin, jotka eivät tiedä. On muunkinlaisia ihmisiä, mutta he ovat marginaalissa. Aikaisemmin olen ollut siinä harhaluulossa, ettei satanistiseen kerhoon haluta kuin rikkaita ja vaikutusvaltaisia, mutta olen ollut väärässä. Arviolta 98% ihmisistä on satanisteja.